

Arrest

nr. 195 449 van 23 november 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. WIBAULT
Congresstraat 49
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X en X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 augustus 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 september 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat I. DE GHELLINCK *loco* advocaat T. WIBAULT, die tevens de overige verzoekende partijen vertegenwoordigt en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit en werd geboren op 4 januari 1985 in Abudu. Toen u zwanger was van uw eerste kind, Favour, verhuisde u naar het dorp Eggon in Nassarawa state terwijl uw man aan de kost kwam als chauffeur in Gwoza, in het noorden van Nigeria. U ging terug naar Abudu toen u van Favour, uw dochter, moest bevallen maar hoorde daar dat uw schoonmoeder uw dochter wilde besnijden en u ging dan terug naar Eggon na de geboorte van uw dochter. Uw man werd in Gwoza benaderd door een criminele bende die Kotis heet en deze bende vroeg aan uw man om lid te worden van hun bende waarop uw man zei dat hij geen lid wilde worden omdat hij een man met een

gezin was. U raadde hem dit ook af en de volgende keer dat deze bende aan uw man vroeg of hij lid wilde worden zei hij tegen hen dat zijn vrouw ertegen was. In april 2012 kwamen er collega chauffeurs van uw man naar uw huis in Eggon om u te vertellen dat uw man die dag vermoord werd door een criminele bende. U was bang dat deze bende ook naar u op zoek ging komen omdat u uw man afgeraden had lid te worden en u vluchtte te voet, met behulp van de collega's van uw man weg. U liep verder te voet samen met uw 2 kinderen maar ergens onderweg raakte u uw dochter Favour kwijt. U verklaarde dat u niet weet langs waar u passeerde, enkel dat u verzorging kreeg in een stad die Agadez heet maar u weet niet in welk land dat was. U kwam uiteindelijk te voet aan in Marokko waar u op 7 november 2012 in de stad Nador beviel van een tweeling. U reisde daarna verder in een boot naar Spanje waar uw vingerafdrukken afgenomen werden in Almeria op 15 oktober 2014. U reisde daarna te voet verder naar België waar u aankwam op 27 november 2014 en er op 28 november 2014 asiel aanvroeg. Aangezien uw vingerafdrukken geregistreerd werden in Spanje, kreeg u van de DVZ op 19 februari 2015 een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26 quater) omdat Spanje verantwoordelijk was voor uw asielaanvraag. De Spaanse overheid had op 29 januari 2015 al ingestemd met het overnameverzoek van België. U bleef echter in België wonen en nadat de verlengde termijn waarin een verzoekende lidstaat (België) een asielzoeker kan overdragen (naar Spanje in uw geval) vervallen was, meldde u zich opnieuw aan bij DVZ op 10 augustus 2016.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er moet ten eerste vastgesteld worden dat uw vingerafdrukken in Almeria, Spanje, genomen werden op 15 oktober 2014 (zie Hit Eurodac in het administratief dossier). Toen u in 2014 asiel aanvroeg bij DVZ en men u daar confronteerde met dit gegeven, zei u dat u niet wist dat uw vingerafdrukken daar werden genomen en dat u niet wist of u daar ook asiel had gevraagd en verder beweerde u dat "ze" in Spanje uw kinderen wilden afnemen. U vroeg zich toen ook af wat dat eigenlijk is, een asielaanvraag (zie verklaringen DVZ, confrontatie met Eurodac resultaten in het administratief dossier).

Dat u, op het moment dat u in België asiel aanvroeg nota bene, niet zou weten wat een asielaanvraag inhoudt, is weinig geloofwaardig, des te meer omdat u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde dat u niet kon vertellen hoe u van Spanje naar België reisde maar dat u zich in België op straat bevond waar u iemand de weg toonde om "tot de plaats te geraken waar u asiel kon indienen (zie gehoorverslag CGVS2 p.11).

Toen er u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd hoe het komt dat u geen asiel aanvroeg in Spanje, zei u dat u niet op de hoogte was dat zoiets gebeurt. U werd er dan op gewezen dat men u, nadat u uw asielaanvraag in 2014 deed, meedeelde dat uw asielaanvraag in Spanje moest behandeld worden en er u gezegd werd dat u zich in Spanje moest aanmelden (zie bijlage 26quater in het administratief dossier waarvan u door DVZ kennis werd gegeven op 19 februari 2015). U bevestigde dan dat men u vroeg om naar Spanje te gaan maar dat u de weg niet kende en dat u niet terug kon naar ergens waar u niemand kende. Gevraagd of u dan mensen in België kende, zei u dat u in België ook geen mensen kende, alleen het CGVS en het OCMW (zie gehoorverslag CGVS2 p.11).

Gevraagd wat u dan deed nadat u het opvangcentrum moest verlaten in 2015, zei u dat u dan op straat belandde en gevraagd waarom u dan niet naar Spanje ging toen u op straat stond in België en legaal naar Spanje kon gaan, zei u dat u daar niets te zoeken hebt, u daar niemand kent en u niet weet dat u daar moest gaan zoeken (zie gehoorverslag CGVS p.12).

Het feit dat u niet naar Spanje wilde gaan waar uw asielaanvraag ging behandeld worden en u zodoende internationale bescherming kon krijgen, maar in plaats daarvan besloot illegaal in België te verblijven, zonder dat u hiervoor een gegronde of aannemelijke verklaringen kon geven, om daarna opnieuw asiel aan te vragen in België nadat de termijn van 18 maanden verstreek, is opmerkelijk te noemen.

Het feit dat u 18 maanden in de illegaliteit in België verkoos boven het indienen van een asielaanvraag in Spanje waar u zodoende van internationale bescherming kon genieten, ondergraaft uw verklaringen dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.

Tijdens uw interview bij DVZ op 10 augustus 2016, verklaarde u dat uw man gedood werd in april 2012 waarna u naar een ander dorp vluchtte waar u een week woonde en waar u naar uw burens in uw dorp G(w)joza belde (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS vraag 5). Tijdens uw twee eerste gehoren bij het CGVS had u geen opmerkingen over uw interview bij DVZ en verklaarde u dat alles goed verliep daar (zie gehoorverslag CGVS1 p.2-3 en CGVS2 p.2-3).

Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaarde u dat u met uw man in Abudu trouwde maar dat jullie in Gwoza woonden en dat jullie naar daar verhuisden toen uw dochter Favour nog klein was (zie gehoorverslag CGVS1 p.4). Toen u dan gevraagd werd waarom u precies naar daar verhuisde zegt u dan plots dat Gwoza de plaats is waar uw man werkte maar jullie eigenlijk in Nassarawa woonden. Gevraagd of dat ver van Gwoza ligt, zei u dat het niet echt ver is en dat uw man zijn wagen gebruikt om daar te gaan werken (zie gehoorverslag CGVS1 p.5).

Gevraagd in welke staat in Nigeria de plaats Gwoza ligt, zei u eerst in het Noorden en opnieuw gevraagd naar de naam van de staat, zei u dat Nasarawa "Northern Central" is en zei u dat Nasarawa de naam van een staat is. Gevraagd in welk dorp of in welke stad u dan woonde in de staat Nasarawa, zei u dat u daar in het dorp Eggon woonde. Gevraagd waar Gwoza dan de naam van is, zegt u dan dat uw man daar werkte in "Gwoza staat" en gevraagd waar in Gwoza staat uw man werkte, zei u dat hij daar in het dorp "Hausa kwartier" woonde (zie gehoorverslag CGVS1 p.6). Gevraagd waarom jullie dan in een andere staat woonden dan de staat waarin uw man werkte, zei u dat dit kwam omwille van het probleem van Boko Haram in Gwoza en dat uw man daar enkel werkte maar dan naar huis kwam omdat er daar veel problemen zijn met Boko Haram (zie gehoorverslag CGVS1 p.6).

Er moet dus vastgesteld worden dat uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het CGVS over waar u gewoond zou hebben in Nigeria met uw man onderling tegenstrijdig zijn en ook tegenstrijdig zijn met uw verklaringen bij DVZ.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd, blijkt dat Eggon inderdaad in de staat Nassarawa ligt en dat de staat Nassarawa deel uitmaakt van de regio North central. Verder blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier werd gevoegd dat Gwoza de naam is van een stad in de Borno staat in Nigeria en dat deze stad tot 2015 beschouwd werd als het hoofdkwartier van Boko Haram.

Toen er u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS gevraagd werd in welke staat Gwoza ligt, ontwijkt u eerst de u gestelde vraag en zegt u dat u er 1 keer geweest bent en dat de baas van uw man daar woonde. Wanneer de vraag u dan opnieuw gesteld werd, zei u dat u het niet kent omdat u daar niet gewoond hebt. U bevestigde dan dat uw man daar werkte in Gwoza en gevraagd of Gwoza ver ligt van waar u woonde in Nassarawa, geeft u het ontwijkende antwoorde dat u het niet weet omdat u niet met de auto kan rijden (zie gehoorverslag CGVS2 p.6). Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaarde u dat u eens naar Gwoza ging samen met uw man en toen u dan gevraagd werd hoe ver het ongeveer is van waar u woonde in Nassarawa naar Gwoza, gaf u toen ook het ontwijkende antwoord dat het voor u niet ver was omdat uw man reed (zie gehoorverslag CGVS1 p.7).

Toen er u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS, nadat u zei dat u niet weet hoe ver het was naar Gwoza, op gewezen werd dat u verklaard had in uw eerste gehoor dat u al eens in Gwoza was geweest, gaf u opnieuw een ontwijkend antwoord en zei u dat het lang geleden was en u toen ook niet achter het stuur zat. U verklaarde verder dat uw man elk weekend van Gwoza terug naar huis reed maar dat u niet zou weten hoe lang hij erover deed om van jullie huis in Nassarawa staat naar Gwoza te rijden.

Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaarde u eerst dat u uit Abudu vertrok toen u zwanger was van Favour, toen u 21 jaar oud was, wat bekend dat het toen **2006** was (u verklaarde dat u geboren werd op 4 januari 1985, zie gehoorverslag CGVS1 p.3).

Later tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaarde u dat u uit Abudu vertrok toen uw zoon Prosper, geboren op 2 maart 2009, 2 jaar oud was en dat uw dochter Favour 4 jaar ouder is. Toen er u dan gevraagd werd of u dan uit Abudu vertrok toen uw dochter Favour zes jaar oud was, bevestigde u dit (zie gehoorverslag CGVS1 p.5). Dit betekent dus dat u in **2011** zou vertrokken zijn uit Abudu.

Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u dat u uit Abudu vertrokken zou zijn toen u zwanger was van uw dochter Favour (zie gehoorverslag CGVS2 p.4). U verklaarde ook tijdens uw tweede gehoor op het CGVS dat uw dochter Favour 4 jaar ouder is dan uw zoon Prosper (zie gehoorverslag CGVS2 p.4) en dat ze nu 12 jaar is, wat betekent dat u vertrokken zou zijn in **2005**.

Toen er u tijdens uw derde gehoor op het CGVS gevraagd werd wanneer u uit Abudu vertrok, zei u **2012** (zie gehoorverslag CGVS3 p.4). Gevraagd of u dan uit Abudu vertrok zei u dan dat u het jaar niet meer weet maar dat u van Nasarawa naar Abudu ging om te bevallen. Gevraagd wanneer u dan de eerste keer naar Nassarawa ging, zei u dat dit in 2005 was, toen u zwanger was van Favour.

Over deze verklaringen kan ten eerste opgemerkt worden dat ze tegenstrijdig zijn en ten tweede kan hierover opgemerkt worden dat het niet geloofwaardig is dat u er geen idee van zou hebben hoe lang uw man erover doet om van uw woonplaats in Nassarawa staat te rijden naar zijn werk in Gwoza. Zoals hierboven al beschreven verklaarde u dat uw man elk weekend dit traject aflegde. Indien u van Abudu naar Eggon in Nassarawa staat verhuisde in 2011, betekent dit dat u daar ongeveer een jaar zou gewoond hebben (u verklaarde dat u daar vertrok in 2012, zie gehoorverslag CGVS1 p.9 en gehoorverslag CGVS2 p.5). Indien u van Abudu naar Eggon in Nassarawa staat verhuisde in 2005, betekent dit dat u daar ongeveer 7 jaar zou gewoon hebben samen met uw man die elk weekend dit

traject aflegde. **Dat u dan niet zou weten, zelfs niet bij benadering, hoe lang uw man daarover deed of hoe ver deze twee plaatsen uit elkaar liggen, is niet geloofwaardig.**

Zoals hierboven al beschreven, verklaarde u eerst dat Gwoza een staat is (wat niet blijkt te kloppen, zie informatie in het administratief dossier) en toen er u dan gevraagd werd in welke staat Gwoza ligt zei u het niet te weten. Toen er u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS gevraagd werd of u de naam Borno kende, de naam van de staat waarin Gwoza ligt (zie informatie in de blauwe map in het administratief dossier), zei u dat u deze naam niet kent (zie gehoorverslag CGVS2 p.7). Dat u de naam van de staat waarin Gwoza ligt niet eens herkent ondergraft uw verklaringen dat uw man daar zou gewerkt hebben en dat hij jarenlang het traject tussen de staten Borno en Nassarawa zou afgelegd hebben om naar huis te gaan in het weekend.

Er werd hierboven al vastgesteld dat uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het CGVS over waar u gewoond zou hebben in Nigeria met uw man onderling tegenstrijdig zijn en ook tegenstrijdig zijn met uw verklaringen bij DVZ. U legde ook verschillende documenten neer ter ondersteuning van uw asielrelaas (zie groene map in het administratief dossier). Gevraagd hoe u aan die documenten geraakt bent zei u dat uw sociaal assistente een facebookprofiel voor u aanmaakte, dat u dan op facebook een naam van een meisje herkende wiens moeder u kende en u zo aan het telefoonnummer van deze vrouw kwam die u dan de documenten bezorgde die u neerlegde (zie gehoorverslag CGVS2 p.13). Enkel de geboortecertificaten van uw tweeling Emanuel en Emanuwela die in Marokko geboren werden had u al bij toen u naar België kwam. Gevraagd wie deze vrouw is, zei u dat ze **de buurvrouw was van uw man in Gwoza** en dat zij u uitlegde dat het lichaam van uw man overgebracht werd naar Abudu. Gevraagd hoe deze vrouw heet **zegt u dat ze Charity (E.) heet en dat deze zei dat ze een soort van familie was van uw man, verre familie** (zie gehoorverslag CGVS2 p.13).

U verklaarde dat Charity u ook de geboorteakte van Prosper opstuurde en gevraagd waarom ze u dan de geboorteakte van uw dochter Favour niet opstuurde, zei u dat Charity nu in Delta (state) woonde (zie gehoorverslag CGVS2 p.13). Op het rode kruisbericht, dat u neerlegde ter ondersteuning van uw asielrelaas en dat u aan deze Charity zou verstuurd hebben waarin u haar vraagt of zij weet wat er met uw dochter Favour gebeurd is, gaf u als adres van Charity het volgende adres op: Housa Quater (dichtbij de moskee) in **Gwoza** (zie groene map in het administratief dossier). Er werd u dan ook gezegd door de Protection Officer van het CGVS, tijdens uw tweede gehoor op het CGVS, dat deze dacht dat Charity in Gwoza woonde, waarop u zei dat ze niet meer in Gwoza zou wonen maar nu in **Delta state** woont. Gevraagd sinds wanneer Charity in Delta state woont, zei u dat **ze daar al lang woont en dat ze daar trouwde met iemand** (zie gehoorverslag CGVS2 p.14). Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u ook uw geboortecertificaat neer ("attestation of birth", zie groene map in het administratief dossier), dat opgemaakt werd op 16 oktober 2015. Er werd u dan gevraagd of Charity, op het moment dat ze dit certificaat bekwam, al in Delta state woonde, waarop u zei dat ze daar al woonde en dat ze u dat zei toen u haar opbelde (zie gehoorverslag CGVS 2 p.14).

Het is dan ook opmerkelijk dat u in uw rode kruis bericht aan Charity gericht, dat opgemaakt werd op 29 september 2016, verklaart dat zij in Gwoza zou wonen. Het is zelfs nog opmerkelijker te noemen dat u enerzijds verklaart dat u Charity in **2015** al kon contacteren **per telefoon** en dat u toen al wist dat ze in **Delta State** woonde en dat u dan anderzijds in september 2016 deze vrouw probeert te contacteren via het Rode kruis en u in uw rode kruis bericht verklaart dat deze vrouw in Gwoza zou wonen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u ook een affidavit neer ("affidavit for death", zie groene map in het administratief dossier) **waarin (E.) Charity (U.) op 24 oktober 2016 verklaart dat ze de zus is van uw man en dat zij in Abudu, Edo state (uw geboorteplaats), woont.** In ditzelfde document staat overigens ook te lezen dat uw man (en haar broer dus) overleden zou zijn in **Gwoza, Nassarawa State** en dit terwijl, zoals hierboven al aangehaald, Gwoza niet in Nassarawa state maar in Borno state ligt. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u ook een ander document neer dat u werd opgestuurd door Charity (E.), namelijk het overlijdenscertificaat van uw man ("certificate of death, zie groene map in het administratief dossier) en ook daarop staat te lezen dat uw man overleden zou zijn in **Gwoza, Nassarawa state.**

Tijdens uw derde gehoor op het CGVS werd er u gevraagd om nog eens uit te leggen hoe u de documenten, die u neerlegde tijdens uw eerste en tweede gehoor op het CGVS, bekwam. U zei toen dat u die documenten bekwam van de **zus van uw man** die u via haar dochter Love op facebook had kunnen contacteren (zie gehoorverslag CGVS3 p.2-3). U bevestigde dan dat Charity (E.) de zus van uw man was (zie gehoorverslag CGVS3 p.3) hoewel u dus in uw tweede gehoor op het CGVS verklaard had dat zij verre familie zou zijn van uw man (zie gehoorverslag CGVS2 p.13). U zei dan opnieuw dat ze nu in Delta state zou wonen en gevraagd waar Charity vroeger woonde, zei u dan dat **ze vroeger in Nassarawa woonde. Gevraagd of zij dan, buiten Delta state en Nassarawa, nog ergens anders gewoond heeft in Nigeria, zegt u van niet** (zie gehoorverslag CGVS3 p.3).

Tijdens uw derde gehoor werd er u gevraagd of Charity dan dezelfde vrouw was die u via het rode kruis probeerde te contacteren, wat u bevestigde en u zei dat u aan het rode kruis liet weten dat u via die

vrouw in contact kon komen met thuis (zie gehoorverslag CGVS p.3-4). Hoewel u dus tijdens uw tweede gehoor verklaarde dat Charity in Gwoza woonde, zegt u dan tijdens uw derde gehoor dat ze eerst in Nassarawa woonde en daarna in Delta state maar nergens anders in Nigeria. Tevens legde u een affidavit van diezelfde Charity (E.) waarin zij op 24 oktober 2016 verklaarde dat ze in Abudu woont. Dat u dan bij het rode kruis op 29 september 2016 verklaart dat ze in Gwoza zou wonen is opmerkelijk te noemen, des te meer dat het hier, volgens uw verklaringen, een poging betrof om uw dochter, over wie u verklaarde dat u haar kwijt bent sinds u uit Nigeria vertrok, terug te vinden.

Er werd hierboven al vastgesteld dat uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het CGVS over waar u gewoond zou hebben in Nigeria met uw man, of dit nu in Eggon, Nassarawa state of in Gwoza was, onderling tegenstrijdig zijn en ook tegenstrijdig zijn met uw verklaringen bij DVZ. Daarnaast moet ook worden vastgesteld dat uw verklaringen tijdens uw tweede en derde gehoor op het CGVS over de woonplaats van Charity (E.), die een zus of verre familie zou zijn van uw man en of ze nu in Eggon, Nassarawa state of in Gwoza woonde, ook tegenstrijdig zijn. Daarnaast moet ook vastgesteld worden dat de woonplaats die Charity (E.) zelf opgeeft in haar affidavit en het adres dat u opgeeft van Charity (E.) bij het Rode kruis onderling tegenstrijdig zijn en tegenstrijdig zijn met uw onderling tegenstrijdige verklaringen die u aflegde tijdens uw drie gehoren op het CGVS. Komt daarbovenop het feit dat u niet weet in welke staat Gwoza zou liggen, het feit dat u niet eens de naam van de staat waarin Gwoza ligt, Borno, herkent wanneer die u gegeven wordt, het feit dat u geen enkel idee hebt hoe ver de plaatsen Eggon, Nassarawa state en Gwoza uit elkaar liggen en het feit dat u niet zou weten hoe lang uw man deed over dit traject hoewel hij het gedurende jaren elk weekend zou afgelegd hebben. **Er kan alleen maar vastgesteld worden dat er dan ook geen enkel geloof gehecht kan worden, noch aan uw verklaringen dat u in Eggon, Nassarawa state of in Gwoza gewoond zou hebben, noch aan uw verklaringen dat uw man in Gwoza zou gewerkt hebben.**

Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw man vermoord werd in Gwoza toen hij daar werkte en dat u toen in Gwoza of Nassarawa zou gewoond hebben waarna u weggevlucht zou zijn(zie o.a. gehoorverslag CGVS1 p.9, gehoorverslag CGVS2 p.14, gehoorverslag CGVS3 p.7 en verklaringen DVZ in het administratief dossier).

De hierboven veelvuldig geciteerde tegenstrijdige, vage, verwarrende en warrige verklaringen die u aflegde, tijdens uw interview bij DVZ en tijdens uw drie gehoren op het CGVS en de vaststelling dat ook de documenten die u neerlegde uw verklaringen, die u tijdens alle drie uw gehoren op het CGVS aflegde, nog eens tegenspreken, tonen duidelijk aan dat deze tegenstrijdige en warrige verklaringen wat betreft uw woonplaats in Nigeria zich niet enkel manifesteerden tijdens uw eerste gehoor op het CGVS, dat zonder tolk plaatsvond.

Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS vroeg uw advocaat tijdens het gehoor wanneer er een pauze was omdat hij met u wilde spreken omdat er volgens uw advocaat veel risico's op misverstanden waren en omdat er volgens hem problemen waren met "het begrijpen van begrippen" en met uw accent (zie gehoorverslag CGVS1 p.10). Er werd dan een pauze ingelast tijdens het gehoor en na de pauze verklaarde uw advocaat dan dat hij de indruk had dat u de u gestelde vragen niet altijd begreep en dat een gehoor met een tolk Pidigin misschien een optie was. Er werd u dan door de Protection officer van het CGVS gezegd dat deze u begreep en er werd u gevraagd of u de Protection officer dan niet begreep, waarop u zei dat er vragen zijn die u niet begrijpt. Gevraagd of het probleem dan de taal of de vragen was, zei u dat het Engels dat gesproken werd niet het Engels is dat u verstaat en dat het wat moeilijk is voor u (zie gehoorverslag CGVS1 p.11). U werd er dan op gewezen dat u bij DVZ verklaard had dat u uw interview bij het CGVS in het Engels kan doen (zie verklaringen DVZ, verklaring betreffende de procedure in het administratief dossier) en er werd u gevraagd waarom u toen niet om een tolk vroeg. U verklaarde dan dat men u bij DVZ gevraagd zou hebben welke taal u beter verstond waarop u Engels zei en dat uw Nederlands niet zo goed is. Toen u er op gewezen werd dat de keuze die u kreeg niet enkel bestond uit de keuze tussen Nederlands en Engels, zei u dat dat u "enkel wist dat u hier drie talen kon spreken, Engels, Nederlands of Frans en dat u niet zou weten dat u hier ook een andere taal kon kiezen (zie gehoorverslag CGVS1 p.11).

Over uw verklaringen dat u het Engels waarin gesproken werd tijdens uw eerste gehoor op het CGVS niet zou begrepen hebben moet ten eerste vastgesteld worden dat u dit zelf op geen enkel moment aanhaalde tijdens uw gehoor maar dat het uw advocaat was die dit als eerste aanhaalde. Ten tweede moet er vastgesteld worden dat u uw interview bij DVZ ook, zonder tolk, in het Engels deed (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS, met een tolk Edo, verklaarde u dat u geen opmerkingen over uw interview bij DVZ had en dat daar alles goed verliep (zie gehoorverslag CGVS2 p.2-3).

Uw advocaat stuurde, na uw eerste gehoor op het CGVS, een brief naar het CGVS waarin gevraagd werd om het gedeeltelijk gehoorverslag (uw eerste gehoor op het CGVS) te schrappen (zie brief advocaat in de groene map in het administratief dossier). Over het interview zegt uw advocaat in deze brief het volgende: " Dit interview verliep met veel misverstanden. De (sic) zware Nigeriaanse accent

van mevrouw maakt haar verhaal niet altijd even begrijpelijk en zorgt voor veel misverstanden (voor een eenvoudig voorbeeld, de verkeerde inschrijving van haar geboortedatum: 1.1.1985 (first >< fourth)).

Het "eenvoudig voorbeeld" dat uw advocaat hier aanhaalt, dat zou moeten aantonen dat uw eerste gehoor op het CGVS met veel misverstanden zou verlopen zijn; namelijk het feit dat uw geboortedatum in 2014 bij DVZ geregistreerd werd als zijnde 1 januari 1985 (zie verklaring DVZ, persoonsgegevens in het administratief dossier) maar dat uw werkelijke geboortedatum 4 januari 1985 is, toont aan dat u zich juist wel verstaanbaar kon maken tijdens uw eerste gehoor op het CGVS. Het was namelijk tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS dat u deze foute registratie van uw geboortedatum bij DVZ rechtzette omdat die volgens u bij DVZ verkeerd begrepen en geregistreerd werd (zie gehoorverslag CGVS1 p.3).

Zoals hierboven al aangehaald werd, legde u gedurende uw andere gehoren op het CGVS eveneens voortdurend tegenstrijdige verklaringen af. Als er dus al sprake van misverstanden of verwarring kan zijn, is dit enkel te wijten aan uw vage, ontwijkende en continu tegenstrijdige verklaringen die u gedurende al uw gehoren op het CGVS en bij DVZ, met of zonder tolk, aflegde.

Omwillen van de hierboven aangehaalde argumenten werd er dan ook niet ingegaan op de vraag van uw advocaat om uw gedane verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het CGVS te schrappen.

U verklaarde tijdens uw eerste gehoor dat u niet in Abudu bleef wonen met uw man want toen u 21 jaar was, beviel u van Favour en zei u verder "dat was wanneer het probleem begon, we verlieten ons dorp en gingen naar Gwoza. Mijn man werkte daar als chauffeur" (zie gehoorverslag CGVS1 p.4). Gevraagd wat u bedoelde toen u zei dat u daar vertrok toen het probleem begon, zei u dat u het al in het eerste interview (DVZ) wilde uitleggen maar dat u de kans niet kreeg toen en dat uw schoonmoeder uw dochter Favour wilde besnijden en dat u en uw man daarom weglieden. U werd toen geconfronteerd met het gegeven dat u dit inderdaad niet aanhaalde tijdens uw interview bij DVZ en er werd u gevraagd hoe dit komt. Uw uitleg hiervoor was dat de persoon bij DVZ u daar niet naar gevraagd heeft (zie gehoorverslag CGVS1 p.5). **Dat u bij DVZ niet zou verteld hebben dat u uit uw geboortedorp Abudu zou weggegaan zijn omdat uw schoonmoeder uw dochter wilde laten besnijden en dit terwijl u nog een andere dochter hebt die met u in België verblijft, omdat men daar niet expliciet naar vroeg bij DVZ, is allesbehalve een overtuigende uitleg.**

Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u dat u en uw man in Nassarawa gingen wonen omdat de huur daar goedkoop was en omdat uw echtgenoot daar verbleef (zie gehoorverslag CGVS2 p.5). Toen er u dan later tijdens uw tweede gehoor op het CGVS gevraagd werd of er nog een andere reden was voor uw verhuis, buiten het werk van uw man, zei u dat hij daar een goedkopere woning had en hij het dialect sprak daar (zie gehoorverslag CGVS2 p.15). Er werd u dan gezegd dat u de vorige keer, tijdens uw eerste gehoor op het CGVS, verklaard had dat men uw dochter wilde besnijden en er werd u gevraagd of de Protection Officer dit verkeerd verstaan had. U zei daarop dat de familie van uw man alle meisjes wil laten besnijden en dat u toen met haar weggevlucht bent naar Nassarawa.

Er moet dus vastgesteld worden dat u bij DVZ niet vermeldde dat uw schoonmoeder uw dochter Favour zou willen laten besnijden hebben, u dit dan wel vermeldt op uw eerste gehoor bij het CGVS (nota bene het gehoor zonder tolk) maar u er dan aan herinnerd moet worden tijdens uw tweede gehoor op het CGVS (met tolk) dat u dit tijdens uw eerste gehoor op het CGVS aanhaalde.

Toen er u in het begin van het uw tweede gehoor op het CGVS gevraagd werd wat u vreest indien u zou teruggaan naar Nigeria, zei u dat u niet terug kan omdat de moordenaars van uw man daar nog zijn en u daarom niet terug kan omdat deze u zouden zoeken. Er werd u dan gevraagd of er nog andere dingen zijn waar u bang voor bent moest u teruggaan naar Nigeria, waarop u zei dat u alles kwijt bent, dat uw vader overleden is en dat u niet weet waar uw moeder is omdat u niet weet hoe u ze kan bereiken (zie gehoorverslag CGVS2 p.3). Er moet dus vastgesteld worden dat u, wanneer er u tot tweemaal toe gevraagd wordt wat u vreest in geval van terugkeer naar Nigeria, niet aanhaalt dat men uw dochter Favour wilde laten besnijden in Nigeria, noch oppert u een vrees voor besnijdenis van uw dochter Emanuwela die met u in België verblijft.

Pas nadat u, tijdens uw tweede gehoor op het CGVS, eraan herinnerd wordt dat u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaard had dat men uw dochter Favour wilde laten besnijden, zegt u dan ook dat u zelf 3 keer besneden werd waarbij u de twee laatste keren bijna overleed (u legde ter ondersteuning van uw asielaanvraag ook een doktersattest neer waarin vastgesteld wordt dat u vrouwelijke verminking van het Type 1 ondergaan hebt) en dat **dit ook een reden is waarom u niet terug kan naar Nigeria want men zou daar ook uw dochter Emanuwela willen laten besnijden** (zie gehoorverslag CGVS2 p.15).

Toen er u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS gevraagd werd waarom uw man bijvoorbeeld niet in Benin City kon gaan werken, zei u dat hij daar niet kon gaan werken omdat zijn moeder jullie overal zocht om jullie dochter te laten besnijden (zie gehoorverslag CGVS1 p.6). Toen er u tijdens uw derde gehoor op het CGVS gevraagd werd wie er precies uw dochter Favour wilde laten besnijden, zei u dat uw schoonmoeder dat wilde. Gevraagd of het enkel uw schoonmoeder was, zei u dat iedereen ervoor is langs de kant van uw schoonfamilie en dat ze zeiden dat **elk meisje in de familie moet besneden**

worden. U zei haar dat de ziekenhuizen dat niet meer doen maar ze wilden niet luisteren. Gevraagd wat uw man daarvan vond, zei u dat uw man ook tegen besnijdenis was (zie gehoorverslag CGVS3 p.6). U verklaarde ook dat uw moeder u de raad gaf om uw dochters nooit te laten besnijden omdat het niet goed is (zie gehoorverslag CGVS3 p.5).

U verklaarde ook dat u en uw man geen contact meer hadden met uw schoonmoeder toen jullie in Nassarawa state woonden maar dat uw schoonouders wel wisten dat jullie daar woonden (zie gehoorverslag CGVS3 p.4).

Toen er u gevraagd werd of uw schoonmoeder nog geprobeerd heeft om uw dochter te laten besnijden nadat u uit Abudu vertrok, zei u dat ze zich verder niets aantrokken van u en dat ze **niets met u wilde te maken hebben zolang uw dochter niet besneden was** (zie gehoorverslag CGVS p.6). U verklaarde ook dat u aan uw schoonmoeder zei dat u uw dochter Favour niet wilde laten besnijden en gevraagd hoe ze reageerde toen u dat haar zei, zei u dat ze erg kwaad was en zei dat Favour dan haar kleinkind niet meer was en geen deel meer uitmaakte van haar familie. U legde verder uit dat uw schoonmoeder, uw dochter Favour “op een bepaalde manier eigenlijk verstoten heeft” (zie gehoorverslag CGVS3 p.6). Gevraagd of uw schoonmoeder soms naar het dorp Eggon kwam waar u en uw man gewoond zouden hebben, zei u dat ze er niet geweest is omdat u Favour niet liet besnijden maar dat haar zoon (uw man) wel op bezoek ging bij haar (zie gehoorverslag CGVS3 p. 5).

Tijdens uw derde gehoor op het CGVS verklaarde u dat Charity de zus van uw man is en twee dochters heeft die Love en Faith heten (zie gehoorverslag CGVS3 p.6) en dat ze in Nassarawa woonde (zie gehoorverslag CGVS3 p.4) in hetzelfde dorp als u (zie gehoorverslag CGVS3 p.5).

Er werd u gevraagd wat Charity van besnijdenis vindt en u zei dat ze er tegen is omdat ze zelf twee dochters heeft en dat ze haar dochters niet liet besnijden. Gevraagd of Charity, over wie u verklaarde dat ze de zus van uw man zou zijn (wat Charity zelf ook verklaarde in het affidavit dat u neerlegde), dan ruzie had met haar moeder (uw schoonmoeder) zei u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS3 p.6).

Gevraagd of het traditie is bij de Edo (de etnie waarover u verklaarde dat het uw etnie was, zie gehoorverslag CGVS2 p.4) om meisjes te besnijden, zegt u dat het van de familie afhangt (zie gehoorverslag CGVS3 p.6).

Er moet dus vastgesteld worden dat u zelf verklaarde dat het enkel uw schoonfamilie was die uw dochter wilde laten besnijden en dat u, uw man en uw moeder hier tegen waren. U verklaarde verder dat uw schoonmoeder, eenmaal u haar zei dat u uw dochter niet wilde laten besnijden, niets meer met u te maken wilde hebben en u en uw dochter uit de familie uitsloot. Uw schoonmoeder wist waar u en uw man woonden, uw man ging zelfs nog op bezoek bij haar, maar liet u en uw dochter daar gewoon met rust omdat ze geen contact meer met u wilde. Hoewel u verklaarde dat uw schoonfamilie zou gezegd hebben dat elk meisje uit de familie besneden moet worden, verklaarde u ook dat de twee dochters van de zus van uw man ook niet besneden zijn. Gevraagd of de zus van uw man dan ook een conflict had met haar moeder, zegt u het niet te weten.

Omwillen van de hierboven aangehaalde argumenten kon u het dan ook niet aannemelijk maken dat u, in een geval van terugkeer naar Nigeria, zou moeten vrezen dat uw dochter Emanuwela besneden zou worden.

U verklaarde tijdens uw tweede gehoor op het CGVS dat u geen idee hebt hoe facebook werkt maar dat uw sociaal assistente in Woluwe een facebook account voor u aangemaakt zou hebben op naam van uw kind Prosper en dat u zo een meisje tegenkwam dat de dochter was van de vrouw die u uw documenten opstuurde (Charity (E.)) (zie gehoorverslag CGVS2 p.13).

Tijdens uw derde gehoor bevestigde u dat u een facebookaccount hebt en gevraagd wat uw naam op facebook is, zei u Prosper (J.) en legt u uit dat u die naam gebruikt omwille van zijn zus die vermist is (zie gehoorverslag CGVS3 p.3). Het facebookaccount op de naam van Prosper (J.) werd u getoond tijdens uw derde gehoor op het CGVS (zie blauwe map in het administratief dossier) en u bevestigde dat dit uw facebookaccount was en u zei dat de enige twee vrienden die op deze facebookaccount staan ((E.) Love en (E.) Faith) de twee dochters zijn van die vrouw (Charity (E.)) (zie gehoorverslag CGVS3 p.10).

Tijdens uw derde gehoor op het CGVS verklaarde u ook dat u, buiten met Charity en haar twee dochters, geen contact zou hebben met mensen uit Nigeria (zie gehoorverslag CGVS3 p.8).

Toen er u gevraagd werd waarom u geen andere mensen toevoegde op deze account (account op naam van Prosper (J.)) zei u dat dit de enige twee personen zijn waarmee u communiceerde en dat u enkel die twee personen toevoegde op uw account. U zegt dan dat er ook **een facebookaccount is van de kerk, niet van u en als “ze” foto’s trekken, ze die er dan op posten maar dat die account niet van u is.** Gevraagd of u dan nog een andere facebookaccount hebt, zegt u dan dat er een van de kerk is en dat er veel mensen op die facebookaccount zitten, van het koor van de kerk. **Gevraagd hoe die facebookaccount van de kerk dan heet, zegt u dat u de “algemene naam” niet kent maar dat u het kan zien als ze iets posten over u of over andere mensen** (zie gehoorverslag CGVS3 p.10).

Er werd u dan **de facebookaccount op de naam van Peace (J.)** overhandigd en er werd u gevraagd of deze facebookaccount niet van u was. U zei daarop dat die account de account van de kerk zou zijn. Toen er u op gewezen werd dat deze account nochtans uw naam draagt (zie facebookaccount Peace (J.) in de blauwe map in het administratief dossier), geeft u een ontwijkende en warrige uitleg dat “als ik mijn naam intik, dan krijg ik deze te zien, als andere mensen dat doen, dan krijgen ze hun deel te zien”. U zegt dan ook dat u die kleren (die te zien zijn op deze facebookaccount) ergens ziet en u dat dan post op facebook zodat de kerk kan zien of ze die kunnen gebruiken en dat u daarom uw naam erop gezet hebt.

Hoewel u dus verklaart dat de facebookaccount “Peace (J.)” een account zou zijn van een kerk, kan er enkel vastgesteld worden dat deze account wel degelijk op uw naam staat en niet op de naam van een kerk. Ook uw uitleg dat u foto's van kleren op deze account plaatst kleren zijn die u “ergens” zou gezien hebben waarna u er foto's van neemt en dan op facebook plaatst is allesbehalve geloofwaardig. Wanneer men de facebookaccount Peace (J.) bekijkt, moet er vastgesteld worden dat u vele foto's plaatste op uw account waarop u zelf te zien bent terwijl u poseert in vele verschillende outfits en dat er noch op deze foto's, noch in uw commentaar of in de commentaren van uw vrienden, een link met een kerk blijkt te bespeuren (zie facebookaccount Peace (J.) in de blauwe map in het administratief dossier).

Zo is er bijvoorbeeld de fotomontage die u op uw profiel plaatste op 9 augustus 2016 met als titel “I love myself” en waarin u te zien bent in verschillende poses met verschillende uitrustingen aan. Een van de commentaren op deze fotomontage van uw facebookvriend Danielle (F.) is “U ar rocking the summer”. Een ander voorbeeld hiervan is de cover foto van uw account die u veranderde op 13 januari 2017 en waarop u te zien bent, al bellend aan het poseren met een shopping bag. Voorbeeld van een commentaar op deze foto: “Fasionist bebe” (sic). Op 11 oktober 2016 veranderde u uw profielfoto en plaatste u een fotomontage op uw account gemaakt met de applicatie “You Cam”. Ook op 23 oktober 2016 plaatste u een foto gemaakt met de applicatie You Cam op uw profiel waarin u te zien bent op zes verschillende fotokaders in 1 foto.

Naast deze hierboven gegeven voorbeelden van foto's op uw facebookprofiel zouden hier nog vele andere voorbeelden kunnen gegeven worden van de door mode geïnspireerde fotomontages en met applicaties bewerkte foto's die u op dit facebookprofiel plaatste. U post niet allen veel foto's van uzelf op dit profiel waarin u poseert in verschillende outfits, u deelt ook regelmatig ‘status updates’ van verschillende van uw facebookvrienden.

Uit uw profiel op facebook blijkt duidelijk dat, dit profiel ten eerste niets te maken heeft met gelijk welke kerk, ten tweede dat uw uitleg voor de vele foto's van uzelf in verschillende outfits, namelijk dat het foto's van kleren zouden betreffen die u voor de kerk zou uitzoeken, compleet ongeloofwaardig is en ten derde dat u zeer goed en gemakkelijk blijkt om te gaan met het voortdurend posten van foto's, het “taggen” van andere mensen, het delen van statusupdates van andere mensen en het bewerken van uw foto's met speciale applicaties.

Dat u niet zou weten hoe facebook werkt, zoals u verklaarde, is dan ook volledig ongeloofwaardig. Dat deze facebookaccount een account van de kerk zou betreffen en niet uw persoonlijk facebookprofiel zou zijn is eveneens niet geloofwaardig. Tijdens uw verklaringen over dit facebookprofiel doet u zich voor als iemand die niets weet van facebook en niet zou weten hoe u met deze technologie zou moeten omgaan maar als men uw facebookprofiel bekijkt blijkt overduidelijk dat u wel zeer vlot overweg kan met sociale media en het posten van foto's en commentaren erop.

U werd er dan op gewezen dat u blijkbaar nog veel contact hebt met mensen uit Nigeria op uw facebook, waarop u zei dat de mensen op deze facebookaccount Nigerianen zijn die in Europa zitten en niet in Nigeria. U werd er dan op gewezen dat er veel mensen tussen uw vrienden op facebook staan die nog in Nigeria wonen (of dat zo aangeven op hun profiel) en uw facebookprofiel met daarop de lijst van uw facebookvrienden werd u getoond (zie gehoorverslag CGVS3 p.11). U ontkende dan dat al deze mensen vrienden van u zouden zijn en beweerde dan dat dit mensen zijn die een aanvraag doen om vriend te worden (“friend request”) maar dat het geen vrienden zijn van u, u deze mensen niet aanvaardt en deze mensen niet kent. Toen u er dan op gewezen werd dat deze mensen nochtans gewoon in de lijst van uw vrienden staan op facebook, zegt u dan dat het “mensen zijn die commentaren geven op foto's, het zijn geen vrienden van mij” (zie gehoorverslag CGVS3 p.11).

Zelfs wanneer u dus zwart op wit geconfronteerd wordt met uw lijst van facebookvrienden, wel degelijk mensen die u dus aanvaardt hebt als vriend op facebook, ontkent u dat dit facebookvrienden zouden zijn van u. Deze duidelijke leugenachtige verklaringen die u hierover aflegt en het totaal ongeloofwaardige profiel dat u zichzelf aanmeet als iemand die niets van Facebook zou begrijpen onderstrepen het gegeven dat er geen enkel geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen die u aflegde in het kader van uw asielaanvraag en dat uw algemene geloofwaardigheid onbestaande is.

Hoewel u dus verklaarde dat u, buiten met Charity en haar twee dochters, geen contact meer zou hebben met mensen uit Nigeria, blijkt uit uw facebookprofiel duidelijk dat u wel degelijk nog contacten

onderhoudt met mensen uit Nigeria, mensen die u als vriend staan hebt op uw facebookprofiel en zelfs met mensen uit Nigeria die u niet als vriend staan hebt op uw facebookprofiel.

Tussen uw facebookvrienden staan verschillende mensen die aangeven op facebook dat ze in Nigeria wonen (zie de lijst van uw facebookvrienden en voorbeelden van facebookprofielen van vrienden van u die aangeven op facebook dat ze nog in Nigeria wonen in de blauwe map in het administratief dossier) en u hebt op facebook zelf contact met mensen in Nigeria die niet tussen uw facebookvrienden staan:

Zo "likete" u bijvoorbeeld een foto van (A.P.) Ibe, die in Lagos woont volgens zijn facebookprofiel, schreef u op 28 december 2016 het commentaar "Beautiful brother, nice pics" en "Merry Xmas" als commentaar op een foto van Tony (O.) die in Benin City woont volgens zijn facebookprofiel, schreef u op 12 januari het commentaar "my beautiful father, congratulation bij een foto van (I.A.U.) die in Agbor, Nigeria woont volgens zijn facebookprofiel, en gaf (I.T.O.), die in Benin City woont volgens zijn facebookprofiel, het volgende commentaar op de foto die u op uw facebook plaatste op 16 oktober 2016: "longest time oh, looking so sweet... How's prosper now... waarop u antwoordde: "We are all fine, and u" (zie facebookprofielen in de blauwe map in het administratief dossier).

Uit uw facebookprofiel blijkt dus duidelijk dat u wel degelijk nog contact hebt met meerdere mensen in Nigeria, hoewel u dit ontkende.

U verklaarde dat u een dochter hebt die Favour heet en dat u die zou kwijtgespeeld zijn op het moment dat u uit Nigeria moest wegvluchten (zie gehoorverslag CGVS1 p.7, gehoorverslag CGVS2 p.9, gehoorverslag CGVS3 p.7 en verklaringen bij DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier). Toen u uw interview deed bij DVZ op 10 augustus 2016 verklaarde u dat u niet weet waar uw dochter Favour nu is en dat u op zoek naar haar bent via het Rode Kruis (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS in het administratief dossier). U legde ook een rode kruis bericht neer (dat hierboven al werd besproken) dat opgesteld werd op 29 september 2016, anderhalve maand nadat u dus bij DVZ verklaarde dat u op zoek was naar uw dochter via het Rode Kruis. U verklaarde dat u in september 2016 voor de eerste keer naar het Rode Kruis ging (zie gehoorverslag CGVS2 p.14). Hierboven werd al opgemerkt dat u daar, als adres voor Charity (E.), "Housa Quater (dichtbij de moskee) in Gwoza" opgaf, maar wat nog opmerkelijker is, en wat hierboven al beschreven werd, is dat u zelf verklaarde dat u al sinds 2015 telefonisch in contact staat met Charity (E.) (zie gehoorverslag CGVS2 p.14). Over dit Rode Kruis bericht verklaarde u dat het Rode Kruis u vroeg wie ze konden contacteren, om u te helpen uw dochter Favour terug te vinden en dat u hen dan enkel de naam Charity kon geven.

Hoewel u dus, op het moment dat u zich ging aanmelden bij het Rode Kruis en hen om hulp vroeg uw dochter terug te vinden in Nigeria, al meer dan een jaar telefonisch in contact stond met Charity, die u al in 2015 zou gezegd hebben dat ze in Delta state woont maar die in haar affidavit verklaart dat ze in Abudu woont, geeft u daar bij het Rode Kruis dan als adres voor deze vrouw, de vage omschrijving "Housa Quater (dichtbij de moskee) in Gwoza".

Er moet dus vastgesteld worden dat uw poging om via het Rode Kruis uw dochter terug te vinden in Nigeria allesbehalve een serieuze oprechte poging is, wat opmerkelijk te noemen is.

Op uw twee verschillende facebookprofielen (zie blauwe map in het administratief dossier), plaatste u ook een oproep waarin u om informatie vraagt over uw dochter Favour. Vreemd genoeg plaatste u deze oproep op het facebookprofiel "Prosper (J.)" pas op 1 mei 2017 (het profiel waarover u vertelde dat het aangemaakt werd door een sociaal assistente om uw dochter terug te vinden en waarop u maar twee vrienden staan hebt, de twee dochters van Charity met wie u sowieso al telefonisch in contact staat sinds 2015) en op 24 april 2017 op uw facebookprofiel "(Peace (J.)", bijna een vol jaar later dus dan de eerste foto die u op dit profiel plaatste. Ook hier moet vastgesteld worden dat uw oproep voor informatie over uw dochter die verdwenen zou zijn allesbehalve oprecht overkomt. Daarnaast moet ook opgemerkt worden dat het toch wel opmerkelijk is dat u geen enkel commentaar kreeg bij deze oproepen die op uw facebookprofiel geplaatst werden. Over de oproep die u publiceerde op uw facebookprofiel "Peace (J.)" kan men zich ook afvragen welk nut deze heeft indien, zoals u verklaarde, u geen mensen uit Nigeria als facebookvrienden zou hebben.

Daarnaast is het ook opmerkelijk te noemen dat u, toen u asiel aanvraag bij DVZ, voor uw kinderen Prosper, Emanuel en Emanuwela de precieze geboortedata kon geven maar over Favour enkel kon zeggen dat ze op dat moment 7 jaar oud is (zie verklaring DVZ, persoonsgegevens, kinderen in het administratief dossier). U verklaarde dit in 2014, wat betekent dat Favour dus in **2007** zou moeten geboren zijn.

Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS kon u opnieuw de geboortedatum van uw zoon Prosper geven, 2 maart 2009, en toen er u gevraagd werd hoe oud Favour was toen Prosper geboren werd, zei u dat ze 4 jaar ouder is, wat zou betekenen dat ze in **2005** geboren werd (zie gehoorverslag CGVS1 p.5).

Tijdens uw eerste gehoor verklaarde u ook dat u van uw dochter Favour beviel toen u 21 jaar oud was, wat zou betekenen dat Favour in **2006** geboren werd (zie gehoorverslag CGVS1 p.4).

Toen er u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS gevraagd werd wat de geboortedata van uw kinderen zijn, zei u dat u de exacte data niet kende maar zei u dat Favour 12 jaar oud is, Prosper 8 jaar oud en de tweeling Emanuel en Emanuwela bijna 5 jaar oud zijn.

Uw tweede gehoor op het CGVS vond plaats op 24 april 2017, wat betekent dat volgens uw verklaringen tijdens dat gehoor, Prosper in 2009 geboren werd, wat klopt, en uw tweeling eind 2012 (bijna 5 jaar oud), wat ook klopt. Volgens uw verklaringen tijdens uw tweede gehoor op het CGVS zou Favour dus in **2005** moeten geboren zijn.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u ook de geboorteakte neer van uw zoon Prosper, afgegeven op 15 oktober 2015 in Abudu (zie groene map in het administratief dossier) en u verklaarde dat Charity u dit document opstuurde vanuit Nigeria. Er werd u dan gevraagd waarom Charity u geen geboorteakte van Favour doorstuurde en u zei dat dit komt omdat Charity in Delta state zou verblijven (zie gehoorverslag CGVS2 p.13). U legde nochtans een affidavit neer waarin Charity op 24 oktober 2016 verklaart dat ze in Abudu woont (zie groene map in het administratief dossier)

U werd er dan op gewezen dat zowel uw dochter Favour als uw zoon Prosper, volgens uw verklaringen, in Abudu geboren werden en er werd u gevraagd waarom Charity u dan enkel de geboorteakte van Prosper kon doorsturen maar niet die van Favour. U zei daarop dat u haar vroeg om de documenten te sturen maar dat ze de geboorteakte van Favour niet kon krijgen omdat u die zelf thuis liggen had. U zei verder dat ze de geboorteakte van Prosper regelde aan de hand van zijn naam en dat ze naar het ziekenhuis ging waar Prosper geboren werd en die daar aanvraagde (zie gehoorverslag CGVS2 p.14).

Dat Charity een geboorteakte van uw zoon Prosper kon bemachtigen die afgegeven werd op 25 oktober 2015 in Abudu en hiervoor enkel de naam van uw zoon nodig had maar het voor haar onmogelijk zou geweest zijn om een geboorteakte van uw dochter Favour te verkrijgen die nochtans ook in Abudu geboren werd, is opnieuw opmerkelijk te noemen.

Tijdens uw derde gehoor op het CGVS verklaarde u dat u contact had met Charity na uw tweede gehoor op het CGVS omdat er u toen gevraagd werd naar de geboorteakte van Favour. U zei dat Charity u gezegd zou hebben dat ze u niet kon helpen omdat ze in het ziekenhuis zou liggen (zie gehoorverslag CGVS3 p.3).

Tijdens uw interview bij DVZ verklaarde u dat Favour bij u was op de dag waarop uw man zou vermoord zijn. U zei dat Favour die dag bij u was maar dat u haar sindsdien niet meer hebt teruggezien en u niet weet waar ze nu is (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Toen er u tijdens uw eerste gehoor gevraagd werd wanneer u de laatste keer Favour hebt gezien, zei u dat het in 2012 was toen "het gebeurde met uw man". Gevraagd hoe u haar kwijtraakte, zei u dat **uw dochter bij uw man was die dag**, dat u haar zo verloor en dat Prosper wel bij u was die dag (zie gehoorverslag CGVS1 p.7). Toen er u gevraagd werd waarom uw dochter die dag bij uw man was, **legde u uit dat uw dochter die dag ziek was, dat ze haar vader wilde volgen en dat u ook naar de markt wilde die dag waarna uw man zou gezegd hebben dat hij haar ging meenemen. U werd er dan op gewezen dat u bij DVZ verklaard had dat Favour bij u was op die dag, waarop u zei dat het Prosper was die bij u was die dag en dat het een fout zal geweest zijn** (zie gehoorverslag CGVS1 p.9).

Toen er u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS gevraagd werd of u bij DVZ niet zei dat u in Gwoza woonde en ook vandaar vertrok (aangezien u bij DVZ verklaarde dat u naar uw burens in Gwoza belde nadat u op de vlucht geslagen was), zei u dat Gwoza de plaats is waar uw man vermoord werd en dat hij daar (bij DVZ) dat opschreef omdat het de plaats is waar u Favour verloor (zie gehoorverslag CGVS1 p.9).

Toen er u tijdens uw derde gehoor op het CGVS gevraagd werd waar Favour was toen u uit Eggon, Nassarawa vertrok, **zei u dat Favour toen bij u was** en u nog steeds niet weet hoe u haar kwijtspeelde, dat u niet kan begrijpen hoe u uw kind kon kwijtspelen en dat u zich schuldig voelt (zie gehoorverslag CGVS3 p.9). Gevraagd wanneer u haar kwijtspeelde, zei u dat u niet weet hoe het kon gebeuren en dat het toen precies was alsof u gek was en dat u zoveel zorgen had dat u niet kon denken. Toen er u dan gevraagd werd of u nog in Nigeria was toen u besepte dat u Favour kwijtgespeeld was, zei u dat u zich de exacte plaats niet kon herinneren (zie gehoorverslag CGVS3 p.10). U zegt dan ook dat u aan het Rode Kruis **het adres in Nassarawa** zou doorgegeven hebben (terwijl u bij het rode kruis een adres in Gwoza opgaf).

Er moet dus vastgesteld worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over waar uw dochter zich bevonden zou hebben op de dag waarop u vertrok en hoe u haar verloren zou hebben.

Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS gevraagd of u nog contact met uw moeder hebt, zei u dat u geen contact meer hebt met haar omdat u het contact verloren bent toen u via de zee vertrok (zie gehoorverslag CGVS1 p.8). Ook tijdens uw tweede gehoor op het CGVS **verklaarde u dat u geen manier gevonden hebt om uw moeder te bereiken, dat u uw best gedaan hebt maar dat het niet gelukt is. U bevestigde dan dat uw moeder in Abudu woont maar zei dat u niet geprobeerd hebt om haar een brief te sturen omdat u "heel veel vergeten bent en u zich niets meer kan herinneren"** (zie gehoorverslag CGVS2 p.8).

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u ook een leeftijdsverklaring neer ("Declaration of Age" zie groene map in het administratief dossier) **waarin uw moeder op 16 oktober 2015 onder andere verklaart dat u haar dochter bent en dat u geboren werd op 4 januari 1985** (al stond er eerst 1995 getypt, wat achteraf duidelijk met een balpen veranderd werd naar 1985). Aangezien u verklaarde dat dit document en uw andere documenten uit Nigeria opgestuurd werden door Charity, werd er u gevraagd hoe Charity dan uw moeder contacteerde. U zei daarop dat Charity u niets over uw moeder gezegd heeft, dat ze de naam van uw moeder kent maar u niet zou gezegd hebben hoe ze contact opnam met uw moeder. Er werd u dan gevraagd of u dat niet aan Charity vroeg, waarop u zei dat u het haar gevraagd zou hebben maar dan zei dat ze ziek was en dat ze u wel het telefoonnummer van uw moeder zou gegeven hebben maar dan ziek werd.

Dat u Charity kon contacteren om op zoek te gaan naar uw dochter Favour, waarna die er dan blijkbaar in slaagt om uw moeder een leeftijdsverklaring over te laten afleggen over u, maar u er dan niet zou slagen om uw moeder te contacteren om u te helpen uw verloren dochter Favour op te sporen is niet geloofwaardig.

U verklaarde verder dat Charity de enige persoon is waarop u kunt rekenen om terug in contact te komen met uw moeder, dat ze u dat beloofd heeft, dat u nu aan het wachten bent en **dat uw mama dan ook Favour kan helpen zoeken** (zie gehoorverslag CGVS2 p.13).

De leeftijdsverklaring die u neerlegde en waarin uw moeder verklaart dat ze uw moeder is begint echter met de gegevens die uw moeder van zichzelf geeft en **waarin haar adres als volgend genoteerd staat: Nummer 1, Old Benin Asaba Road, Abudu in Orhionmwon Local Government of Edo State of Nigeria** (zie groene map in het administratief dossier).

Ondanks het feit dat u verklaarde dat u geen brief kon schrijven naar uw moeder omdat u "alles vergeten zou zijn" en ondanks uw verklaringen dat Charity de enige persoon zou zijn die u in contact met uw moeder kan brengen, blijkt u over een document te beschikken, opgemaakt in 2015, waarin het exacte adres van uw moeder staat opgegeven.

Hierover kan verder ook nog opgemerkt worden dat dit betekent dat u op 29 september 2016, op het moment dat u naar het rode kruis ging in een poging, volgens uw verklaringen, om uw verloren dochter Favour te vinden in Nigeria, u niet alleen al langer dan een jaar telefonisch contact had met Charity maar ook over het exacte adres van uw moeder in Nigeria beschikte en dat terwijl u daar het volgende onbestaande adres opgaf voor een contactpersoon in Nigeria: Hausa quart (close to mosque), Gwoza, Nassarawa.

Omwille van het feit dat uw verklaarde pogingen om uw dochter Favour terug te vinden, in België of via contacten met mensen in Nigeria, allesbehalve serieus en oprecht te noemen zijn, omwille van het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het jaar waarin uw dochter Favour geboren werd, omwille van het feit dat u geen geboorteakte kan voorleggen en daarover verklaart dat Charity dit niet kon doen omdat ze in Delta state woont hoewel Charity zelf in haar affidavit verklaart dat ze in Abudu woont, omwille van het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over waar Favour zich bevond toen u haar zou verloren hebben, omwille van het feit dat u absoluut niets kan zeggen over hoe, waar en wanneer u Favour zou kwijtgespeeld zijn en omwille van het feit dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u of uw gezin ooit in Nassarawa of Gwoza woonde waar u haar zou kwijtgespeeld zijn, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u op zoek zou zijn naar een kind dat Favour zou heten en kon u het zelfs niet aannemelijk maken dat u ooit een dochter gehad zou hebben die Favour heette.

Het is in dat opzicht ook opmerkelijk te noemen dat, zoals hierboven al aangehaald, (I.T.O.) **als commentaar op een foto die u op 16 oktober 2016 op uw facebook profiel plaatste, u zegt dat het lang geleden is en daarna enkel vraagt hoe het met Prosper gaat, waarop u zegt dat het goed gaat met jullie.** Het hoeft niet te verbazen dat iemand die in Nigeria woont (volgens zijn facebookprofiel) en u al lang niet meer gezien heeft, niet naar uw kinderen Emanuel en Emanuwela vraagt aangezien deze in Marokko geboren werden. Het is wel opmerkelijk dat hij niet naar uw dochter Favour vraagt en het is eveneens opmerkelijk te noemen dat u dan gewoon antwoordt en zegt dat alles goed gaat met jullie zonder dat u het verlies van uw dochter Favour vermeldt.

Er kan dus in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt ('COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 12 april 2016), duidelijk blijkt dat het conflict met Boko Haram geografisch beperkt is en zich hoofdzakelijk afspeelt in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Niettegenstaande Boko Haram nog steeds een reële bedreiging blijft vormen, blijkt ook dat de organisatie terrein heeft verloren in Nigeria. Hoewel Boko Haram de overige regio's van Nigeria blijft bedreigen, werd de rest van Nigeria tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden

als deze in het noordoosten van het land, en meer bepaald in de staten Borno, Adamawa en Yobe. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien er geen geloof gehecht wordt aan uw verklaringen ooit in Eggon, Nassarawa of in Gwoza verbleven te hebben, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat van waar u afkomstig bent, Edo, te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat het leven of de persoon van de burgers in de staat Edo actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u de volgende documenten neer:

- Een brief van uw advocaat, van 10 maart 2017, waarin gevraagd wordt om uw eerste gehoor op het CGVS te schrappen; de inhoud van deze brief werd hierboven al besproken en deze brief verandert niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

- Een brief van uw advocaat, van 2 augustus 2016, waarin meegedeeld wordt dat de termijn van maximaal 18 maanden, waarin een verzoekende lidstaat een asielzoeker kan overdragen verstreken is en er gevraagd wordt dat uw dossier overgemaakt wordt aan het CGVS. Ook deze brief verandert niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

- Een rodekruisbericht opgesteld op 29 september 2016; ook dit document werd hierboven al besproken en omwille van de hierboven aangehaalde argumenten, kon u het niet aannemelijk maken dat dit een oprechte poging betrof om uw dochter Favour terug te vinden in Nigeria. Ook dit document verandert niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

- Een medisch attest waarin vastgesteld wordt dat u vrouwelijke genitale verminking ondergaan hebt van het Type 1 en een medisch attest waarin vastgesteld wordt dat uw dochter Emmanuella geen vrouwelijke genitale verminking ondergaan heeft: deze veranderen niets aan de hierboven gedane vaststellingen dat u, in het geval van een terugkeer naar Nigeria, niet aannemelijk kon maken dat u een vrees hebt dat uw dochter Emmanuella zou besneden worden. Dat u vrouwelijke genitale verminking ondergaan hebt van het Type 1 en dat uw dochter geen vrouwelijke genitale verminking ondergaan heeft, wordt hier ook niet betwist.

- De Marokkaanse geboortecertificaten van uw tweeling Emmanuela en Emanuell en twee brieven waarop staat dat u het ziekenhuis kon verlaten: het feit dat uw tweeling in Marokko werd geboren in 2012 wordt hier niet betwist. Deze documenten veranderen de hierboven gedane vaststellingen dan ook niet.

- uw geboortecertificaat, opgemaakt op 16 oktober 2015: over dit document kan opgemerkt worden dat uw geboortedatum hierop eerst stond aangegeven als zijnde 4 januari 1995, wat later duidelijk manueel veranderd werd naar 4 januari 1985. Dat u geboren werd in Abudu wordt hier niet betwist, dit document verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

- Een leeftijdsverklaring, waarin uw moeder op 16 oktober 2015 verklaart dat u 4 januari 1995 geboren werd, wat later duidelijk manueel veranderd werd naar 4 januari 1985. Dat u geboren werd in Abudu wordt hier niet betwist, dit document verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

- De geboortecertificaat van uw zoon Prosper waarin staat dat hij geboren werd op 2 maart 2009 in Abudu. De geboortedatum en geboorteplaats van uw zoon Prosper worden hier niet betwist, dit document verandert dan ook niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

- Een overlijdenscertificaat van uw man (J.) Peter, opgemaakt op 24 oktober 2016, waarin staat dat hij zou overleden zijn in Gwoza, Nassarawa state op 12 april 2012. Zoals hierboven al aangehaald ligt Gwoza niet in Nassarawa state maar in Borno state, waardoor er ernstige vragen kunnen gesteld worden bij de echtheid van dit document. Bovendien kan over dit document opgemerkt worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst. Bijgevolg is de bewijswaarde van Nigeriaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

- een affidavit, opgemaakt in Abudu op 24 oktober 2016, waarin Charity (E.) verklaart dat uw man overleden zou zijn op 12 april 2012 in Gwoza, Nassarawa state. Zoals hierboven al aangehaald ligt Gwoza niet in Nassarawa state maar in Borno state, waardoor er ernstige vragen kunnen gesteld worden bij de echtheid van dit document. Bovendien kan over dit document opgemerkt worden dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een kopie in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst. Bijgevolg is de bewijswaarde van Nigeriaanse documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas.

- Twee documenten waaruit blijkt dat de persoon Olafaju B.A Nigeriaanse documenten liet legaliseren in Abuja op 7 februari 2017; ook deze veranderen niets aan de hierboven gedane vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster, die onderhavig verzoekschrift indient in haar eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar kinderen, beroept zich in een enig middel op de schending van artikelen 48/3 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 21 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (PR CGVS) en artikel 47 van het Handvest van de Grondrechten van de EU (Handvest).

Verzoekster betoogt vooreerst dat artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet artikel 47 van het Handvest schendt. Zij wijst daarbij op een arrest van het Hof van Justitie. Volgens verzoekster beperkt de Vreemdelingenwet de bevoegdheid van de Raad zodat deze aan haar geen effectief rechtsmiddel biedt.

Verzoekster voert verder aan:

“De bestreden beslissing steunt zich gedeeltelijk op de verklaringen van verzoekster tijdens haar gehoor door de Dienst Vreemdelingenzaken en een eerste gehoor bij het CGVS. Die gehoren werden in het Engels gevoerd. Tijdens het eerste gehoor bij het CGVS werd het duidelijk dat haar kennis van het Engels onvoldoende of niet specifiek genoeg was om haar gehoor in deze taal af te leggen.

Het risico van misverstand was overduidelijk. Haar advocaat had problemen om haar Engels altijd te begrijpen en had de indruk dat zij de vragen niet altijd goed snapte. Daarom heeft haar advocaat gevraagd aan verzoekster of zij de vragen altijd goed begreep en haar uitgelegd dat het mogelijk was om van de bijstand van een tolk te genieten. Dit voorstel werd dan overgemaakt aan de Commissaris.

Verzoekster heeft duidelijk gemaakt dat zij de dossierbehandelaar niet goed kon begrijpen.

(...)

Er bestaat dan ook geen objectieve wijze om de kwaliteit van het Engels van de protection officer STB te evalueren, zeker als het gaat over zijn begrip van dialectale vormen van het Engels door Nigeriaanse burgers.

Dit gehoor is dus nietig. Advocaat van verzoeker probeerde de bevestiging daarvan te krijgen aan het einde van het gehoor:

(...)

Voor alle zekerheid, heeft de advocaat per fax zijn standpunt dezelfde dag nog herhaald:

(...)

Nochtans heeft de Commissaris het gehoorverslag van dit interview gebruikt om de geloofwaardigheid van verzoekster te evalueren.

Volgens artikel 21 van het werking KB van het CGVS:

(...)

Het gehoor werd stopgezet. De redenen die werden ingeroepen op het gehoor te stoppen werden als geldig beschouwd door het Commissariaat-Generaal. Hij mag dus niet later verwijzen naar de inhoud van dit gehoor om de motivatie van de bestreden beslissing te staven.

Elke motief van de bestreden beslissing verwijst minstens één keer naar dit onderbroken gehoor. In de mate dat de bestreden beslissing constant verwijst naar de gehoren bij DVZ of het eerste gehoor bij het CGVS om de geloofwaardigheid van verzoekster te betwisten, moet de beslissing nietig verklaard worden.”

Verzoekster doet vervolgens gelden:

“Het CGVS stelt vast dat verzoekster niet rechtstreeks haar vrees voor besnijdenis van haar dochter Emanuwela aanhaalt als vrees voor vergolging. Voor het CGVS vormt dit een reden om deze vrees niet aannemelijk te vinden.

Nochtans mag volgens internationale rechtspraak, een dergelijke toestand geen reden zijn om het risico van vervolging te verwerpen.

(...)

Deze redenering van het HvJ, overgenomen door het EHRM, gaat over de toepassing van artikel 4, §3 van de kwalificatie-richtlijn, ongeacht het type van vervolging (het arrest van het HvJ ging over seksuele oriëntatie, de ene van het EHRM over religieuze overtuiging).

Onafhankelijk van de manier waarop verzoekster haar vrees voorstelt, moet het CGVS rekening houden met de beschikbare objectieve informatie.

(...)

In dit geval moet het CGVS rekening houden met het feit dat verzoekster zelf besneden is en dat besnijdenis een gewone praktijk blijft in haar regio van herkomst en haar ethnische groep.

(...)

Er bestaat dus een gegronde vrees voor vervolging terwijl de onmenselijke praktijk van besnijdenis zo gangbaar blijft in Edo state in Nigeria. Deze gangbare praktijk maakt dat het risico groter is dan enkel een mogelijkheid.

(...)

De drempel voor een gegronde vrees bestaat in dit geval uit een prevalentie van 45%. Geen hogere drempel van probabiliteit mag vereist worden zonder het asielrecht te beschaden. De analogie van Dr. Pr Grahl-Madsen maakt het zeer duidelijk:

(...)

Verzoekster stelt vast dat het CGVS geen objectieve informatie neerlegt om te concluderen dat verzoekster en haar kind geen risicoprofiel dragen.

Daarom heeft het CGVS zijn onderzoeksplicht geschonden. De toestand van het kind Emanuwela zorgt voor een gegronde vrees voor vervolging voor het kind zelf en voor haar moeder.”

2.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster algemene informatie omtrent de prevalentie van FGM in Edo State bij het verzoekschrift (bijlage 3).

3. De nota met opmerkingen

3.1. Verweerder voert in de nota met opmerkingen een inhoudelijke repliek op de door verzoekster aangevoerde middelen (rechtsplegingsdossier, stuk 4).

3.2. Ter staving van deze repliek, voegt verweerder algemene informatie over FGM in Nigeria bij de nota met opmerkingen.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Verzoekster tracht, verwijzend naar een arrest van het Hof van Justitie over de mogelijkheid om een gehoor te gelasten in bepaalde beroepsprocedures, te laten uitschijnen dat artikel 39/60 van de Vreemdelingenwet aan haar het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel zou onzeggen. Daardoor acht zij artikel 47 van het Handvest geschonden.

Vooreerst kan echter niet worden ingezien welk belang verzoekster heeft bij deze loutere wetskritiek. Zij verzoekt immers niet om te worden gehoord of om een gehoor te gelasten. Verder preciseert zij op generlei wijze waarover zij nog zou moeten of zou wensen te worden gehoord. Evenmin geeft zij aan hoe dit van invloed zou kunnen zijn op de beoordeling van haar asielaanvraag.

Hoe dan ook blijkt uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof duidelijk dat de Raad in deze beschikt over volle rechtsmacht en dat verzoekster niet van een daadwerkelijke jurisdictionele waarborg is beroofd. Op grond van artikel 39/2 van de voormelde wet kan de Raad de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen, hervormen, of, in bepaalde gevallen, vernietigen. Het beroep heeft een devolutieve werking en het geschil wordt in zijn geheel bij de Raad aanhangig gemaakt. De Raad kan in voorkomend geval de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hervormen, ongeacht op grond van welk motief deze werd genomen. In bepaalde gevallen kan de Raad de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vernietigen: hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bovendien heeft het onderhavige beroep van rechtswege een schorsende werking (artikel 39/70 van de Vreemdelingenwet). Ten slotte kan tegen de eindbeslissing van de Raad een administratief cassatieberoep worden ingesteld bij de Raad van State (zie GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, r.o. B.15.2; zie ook GwH 30 oktober 2008, nr. 148/2008, r.o. B.6.1 e.v.).

Uit het voormelde arrest van het Grondwettelijk Hof blijkt eveneens dat de Raad, die een volwaardig administratief rechtscollege is, voldoet aan de eisen van onafhankelijkheid en onpartijdigheid (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, r.o. B.19.3).

Het hoofdzakelijk schriftelijke karakter van de rechtspleging, vergezeld van de mogelijkheid voor de partijen en hun advocaat om hun opmerkingen mondeling voor te dragen op de terechtzitting, zoals daarin is voorzien in artikel 39/60, tweede lid van de Vreemdelingenwet, doet in tegenstelling met wat verzoekster voorhoudt geen afbreuk aan het recht op een rechterlijke toetsing en aan het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, r.o.B.28.1).

De Raad biedt in het kader van onderhavig beroep aldus alle waarborgen voorzien in artikel 47 van het Handvest.

4.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoeksters asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekster de bestreden beslissing niet aanvecht waar gesteld wordt:

“Er moet ten eerste vastgesteld worden dat uw vingerafdrukken in Almeria, Spanje, genomen werden op 15 oktober 2014 (zie Hit Eurodac in het administratief dossier). Toen u in 2014 asiel aanvroeg bij DVZ en men u daar confronteerde met dit gegeven, zei u dat u niet wist dat uw vingerafdrukken daar werden genomen en dat u niet wist of u daar ook asiel had gevraagd en verder beweerde u dat “ze” in Spanje uw kinderen wilden afnemen. U vroeg zich toen ook af wat dat eigenlijk is, een asielaanvraag (zie verklaringen DVZ, confrontatie met Eurodac resultaten in het administratief dossier).

Dat u, op het moment dat u in België asiel aanvroeg nota bene, niet zou weten wat een asielaanvraag inhoudt, is weinig geloofwaardig, des te meer omdat u tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde dat u niet kon vertellen hoe u van Spanje naar België reisde maar dat u zich in België op straat bevond waar u iemand de weg toonde om “tot de plaats te geraken waar u asiel kon indienen (zie gehoorverslag CGVS2 p.11).

Toen er u tijdens uw gehoor op het CGVS gevraagd werd hoe het komt dat u geen asiel aanvroeg in Spanje, zei u dat u niet op de hoogte was dat zoiets gebeurt. U werd er dan op gewezen dat men u, nadat u uw asielaanvraag in 2014 deed, meedeelde dat uw asielaanvraag in Spanje moest behandeld worden en er u gezegd werd dat u zich in Spanje moest aanmelden (zie bijlage 26quater in het administratief dossier waarvan u door DVZ kennis werd gegeven op 19 februari 2015). U bevestigde dan dat men u vroeg om naar Spanje te gaan maar dat u de weg niet kende en dat u niet terug kon naar ergens waar u niemand kende. Gevraagd of u dan mensen in België kende, zei u dat u in België ook geen mensen kende, alleen het CGVS en het OCMW (zie gehoorverslag CGVS2 p.11).

Gevraagd wat u dan deed nadat u het opvangcentrum moest verlaten in 2015, zei u dat u dan op straat belandde en gevraagd waarom u dan niet naar Spanje ging toen u op straat stond in België en legaal naar Spanje kon gaan, zei u dat u daar niets te zoeken hebt, u daar niemand kent en u niet weet dat u daar moest gaan zoeken (zie gehoorverslag CGVS p.12).

Het feit dat u niet naar Spanje wilde gaan waar uw asielaanvraag ging behandeld worden en u zodoende internationale bescherming kon krijgen, maar in plaats daarvan besloot illegaal in België te verblijven, zonder dat u hiervoor een gegronde of aannemelijke verklaringen kon geven, om daarna

opnieuw asiel aan te vragen in België nadat de termijn van 18 maanden verstreek, is opmerkelijk te noemen.

Het feit dat u 18 maanden in de illegaliteit in België verkoos boven het indienen van een asielaanvraag in Spanje waar u zodoende van internationale bescherming kon genieten, ondergraaft uw verklaringen dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaald in de conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze niet aanvecht, onverminderd overeind. Op basis van deze motieven dient te worden besloten dat verzoeksters vermeende nood aan internationale bescherming ernstig kan worden gerelativeerd.

Verzoekster onderneemt evenmin enige poging teneinde de bestreden beslissing te weerleggen en laat deze volledig onverlet waar vastgesteld wordt dat zij tijdens zowel haar tweede als haar derde gehoor bij het CGVS klaarblijkelijk leugenachtige verklaringen aflegde over haar Facebookprofiel(en) en over haar (beweerde gebrek aan contacten) met haar thuisland, alsmede dat zij zelfs na confrontatie met deze vaststellingen bleef persisteren in het afleggen van leugenachtige verklaringen. De motieven die dienaangaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoekster deze volledig onverlet laat, onverminderd gehandhaafd. Dat verzoekster leugenachtige verklaringen aflegde over haar Facebookprofiel(en) en (vermeende gebrek aan) contacten met haar thuisland en hierin bleef persisteren, werpt een ernstige smet op zowel de algehele geloofwaardigheid van haar verklaringen als de geloofwaardigheid van haar concrete asielrelaas en vrees voor vervolging.

In de bestreden beslissing wordt voorts op uitgebreide, duidelijke en gedetailleerde wijze uiteengezet waarom niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen dat zij in Eggon, Nassarawa State of in Gwoza gewoond zou hebben, noch aan haar verklaringen dat haar man in Gwoza gewerkt zou hebben. Op grond van de veelheid aan motieven die hieromtrent in de bestreden beslissing zijn opgenomen, concludeert het CGVS in deze beslissing met recht als volgt:

“Er werd hierboven al vastgesteld dat uw verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het CGVS over waar u gewoond zou hebben in Nigeria met uw man, of dit nu in Eggon, Nassarawa state of in Gwoza was, onderling tegenstrijdig zijn en ook tegenstrijdig zijn met uw verklaringen bij DVZ. Daarnaast moet ook worden vastgesteld dat uw verklaringen tijdens uw tweede en derde gehoor op het CGVS over de woonplaats van Charity (E.), die een zus of verre familie zou zijn van uw man en of ze nu in Eggon, Nassarawa state of in Gwoza woonde, ook tegenstrijdig zijn. Daarnaast moet ook vastgesteld worden dat de woonplaats die Charity (E.) zelf opgeeft in haar affidavit en het adres dat u opgeeft van Charity (E.) bij het Rode kruis onderling tegenstrijdig zijn en tegenstrijdig zijn met uw onderling tegenstrijdige verklaringen die u aflegde tijdens uw drie gehoren op het CGVS. Komt daarbovenop het feit dat u niet weet in welke staat Gwoza zou liggen, het feit dat u niet eens de naam van de staat waarin Gwoza ligt, Borno, herkent wanneer die u gegeven wordt, het feit dat u geen enkel idee hebt hoe ver de plaatsen Eggon, Nassarawa state en Gwoza uit elkaar liggen en het feit dat u niet zou weten hoe lang uw man deed over dit traject hoewel hij het gedurende jaren elk weekend zou afgelegd hebben. **Er kan alleen maar vastgesteld worden dat er dan ook geen enkel geloof gehecht kan worden, noch aan uw verklaringen dat u in Eggon, Nassarawa state of in Gwoza gewoond zou hebben, noch aan uw verklaringen dat uw man in Gwoza zou gewerkt hebben.**

Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw man vermoord werd in Gwoza toen hij daar werkte en dat u toen in Gwoza of Nassarawa zou gewoond hebben waarna u weggevlucht zou zijn (zie o.a. gehoorverslag CGVS1 p.9, gehoorverslag CGVS2 p.14, gehoorverslag CGVS3 p.7 en verklaringen DVZ in het administratief dossier).”

Verzoekster voert ter weerlegging van de veelheid aan motieven die inzake het voorgaande zijn opgenomen in de bestreden beslissing geen concrete en dienstige argumenten aan.

Zij tracht, middels een verwijzing naar artikel 21 PR CGVS en naar de reeds bij het CGVS afgelegde verklaringen en aangebrachte argumenten, slechts te doen gelden dat zowel haar verklaringen bij de DVZ als het eerste gehoorverslag van het CGVS ‘nietig’ zouden zijn en dat daarom ook de bestreden beslissing zou moeten worden ‘nietig verklaard’. Nog daargelaten dat zij met haar betoog zowel de vastgestelde vaagheden en tegenstrijdigheden in haar verklaringen tijdens het tweede en het derde gehoor bij het CGVS als de strijdigheid van deze verklaringen met de door haar zelf bijgebrachte documenten hoegenaamd niet kan opheffen, dient verweerder echter integraal te worden bijgetreden waar deze omtrent het voorgaande repliceert:

“Wat de betwisting van het gebruik van het gehoor voor de DVZ en van het eerste gehoor voor het CGVS betreft, verwijst verweerder vooreerst naar de motivering in de bestreden beslissing dienaangaande:

“Tijdens uw twee eerste gehoren bij het CGVS had u geen opmerkingen over uw interview bij DVZ en verklaarde u dat alles goed verliep daar (zie gehoorverslag CGVS1 p.2-3 en CGVS2 p.2-3).”

En ook:

“De hierboven veelvuldig geciteerde tegenstrijdige, vage, verwarrende en warrige verklaringen die u aflegde, tijdens uw interview bij DVZ en tijdens uw drie gehoren op het CGVS en de vaststelling dat ook de documenten die u neerlegde uw verklaringen, die u tijdens alle drie uw gehoren op het CGVS aflegde, nog eens tegenspreken, tonen duidelijk aan dat deze tegenstrijdige en warrige verklaringen wat betreft uw woonplaats in Nigeria zich niet enkel manifesteerden tijdens uw eerste gehoor op het CGVS, dat zonder tolk plaatsvond.

Tijdens uw eerste gehoor op het CGVS vroeg uw advocaat tijdens het gehoor wanneer er een pauze was omdat hij met u wilde spreken omdat er volgens uw advocaat veel risico's op misverstanden waren en omdat er volgens hem problemen waren met “het begrijpen van begrippen” en met uw accent (zie gehoorverslag CGVS1 p.10). Er werd dan een pauze ingelast tijdens het gehoor en na de pauze verklaarde uw advocaat dan dat hij de indruk had dat u de u gestelde vragen niet altijd begreep en dat een gehoor met een tolk Pidigin misschien een optie was.

Er werd u dan door de Protection officer van het CGVS gezegd dat deze u begreep en er werd u gevraagd of u de Protection officer dan niet begreep, waarop u zei dat er vragen zijn die u niet begrijpt. Gevraagd of het probleem dan de taal of de vragen was, zei u dat het Engels dat gesproken werd niet het Engels is dat u verstaat en dat het wat moeilijk is voor u (zie gehoorverslag CGVS1 p.11). U werd er dan op gewezen dat u bij DVZ verklaard had dat u uw interview bij het CGVS in het Engels kan doen (zie verklaringen DVZ, verklaring betreffende de procedure in het administratief dossier) en er werd u gevraagd waarom u toen niet om een tolk vroeg. U verklaarde dan dat men u bij DVZ gevraagd zou hebben welke taal u beter verstond waarop u Engels zei en dat uw Nederlands niet zo goed is. Toen u er op gewezen werd dat de keuze die u kreeg niet enkel bestond uit de keuze tussen Nederlands en Engels, zei u dat u “enkel wist dat u hier drie talen kon spreken, Engels, Nederlands of Frans en dat u niet zou weten dat u hier ook een andere taal kon kiezen (zie gehoorverslag CGVS1 p.11).

Over uw verklaringen dat u het Engels waarin gesproken werd tijdens uw eerste gehoor op het CGVS niet zou begrepen hebben moet ten eerste vastgesteld worden dat u dit zelf op geen enkel moment aanhaalde tijdens uw gehoor maar dat het uw advocaat was die dit als eerste aanhaalde. Ten tweede moet er vastgesteld worden dat u uw interview bij DVZ ook, zonder tolk, in het Engels deed (zie verklaringen DVZ, vragenlijst CGVS). Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS, met een tolk Edo, verklaarde u dat u geen opmerkingen over uw interview bij DVZ had en dat daar alles goed verliep (zie gehoorverslag CGVS2 p.2-3).

Uw advocaat stuurde, na uw eerste gehoor op het CGVS, een brief naar het CGVS waarin gevraagd werd om het gedeeltelijk gehoorverslag (uw eerste gehoor op het CGVS) te schrappen (zie brief advocaat in de groene map in het administratief dossier). Over het interview zegt uw advocaat in deze brief het volgende: “ Dit interview verliep met veel misverstanden. De (sic) zware Nigeriaanse accent van mevrouw maakt haar verhaal niet altijd even begrijpelijk en zorgt voor veel misverstanden (voor een eenvoudig voorbeeld, de verkeerde inschrijving van haar geboortedatum: 1.1.1985 (first >< fourth))”.

Het “eenvoudig voorbeeld” dat uw advocaat hier aanhaalt, dat zou moeten aantonen dat uw eerste gehoor op het CGVS met veel misverstanden zou verlopen zijn; namelijk het feit dat uw geboortedatum in 2014 bij DVZ geregistreerd werd als zijnde 1 januari 1985 (zie verklaring DVZ, persoonsgegevens in het administratief dossier) maar dat uw werkelijke geboortedatum 4 januari 1985 is, toont aan dat u zich juist wel verstaanbaar kon maken tijdens uw eerste gehoor op het CGVS. Het was namelijk tijdens uw eerste gehoor bij het CGVS dat u deze foute registratie van uw geboortedatum bij DVZ rechtzette omdat die volgens u bij DVZ verkeerd begrepen en geregistreerd werd (zie gehoorverslag CGVS1 p.3).

Zoals hierboven al aangehaald werd, legde u gedurende uw andere gehoren op het CGVS eveneens voortdurend tegenstrijdige verklaringen af. Als er dus al sprake van misverstanden of verwarring kan zijn, is dit enkel te wijten aan uw vage, ontwijkende en continu tegenstrijdige verklaringen die u gedurende al uw gehoren op het CGVS en bij DVZ, met of zonder tolk, aflegde.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten werd er dan ook niet ingegaan op de vraag van uw advocaat om uw gedane verklaringen tijdens uw eerste gehoor op het CGVS te schrappen.”

Verweerder betwist verder dat het gegeven dat het CGVS het eerste gehoor voor het CGVS heeft stopgezet, inhoudt dat dit gehoor nietig is. Het CGVS heeft zorgvuldig gehandeld door verzoekster nogmaals op te roepen voor een gehoor met bijstand van een tolk, maar dit wil niet zeggen dat het gehoor dat zonder tolk heeft plaatsgevonden voor het CGVS ineens niet meer geldig zou zijn, of de inhoud hiervan niet meer correct. Verweerder verwijst nogmaals naar de motivering terzake in de bestreden beslissing. Bovendien stelt verzoekster louter dat dit gehoor nietig is, en dat het risico van

misverstanden overduidelijk is, zonder echter concreet aan te geven welke van haar uitspraken tijdens dit gehoor verkeerd vertaald zouden zijn geweest noch welke van haar verklaringen te wijten zouden zijn aan het niet-verstaan van (het Engels van) de protection officer. Aangaande het gehoor voor de DVZ wenst verweerder er nogmaals op te wijzen dat verzoekster zowel tijdens het eerste gehoor voor het CGVS (zonder tolk) als tijdens het tweede gehoor voor het CGVS (met tolk) uitdrukkelijk verklaarde dat het gehoor voor de DVZ goed was verlopen. Volledigheidshalve wenst verweerder er nog op te wijzen dat uit artikel 21 van het KB CGVS trouwens niet blijkt dat het gehoor voor het CGVS dat wordt stopgezet en hernomen met een andere tolk, automatisch nietig zou zijn.”

Verzoekster laat de voormelde motieven voor het overige geheel onverlet. Derhalve blijven deze onverminderd gelden.

Mede gelet op het voorgaande, voert verzoekster verder niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de omstandige, duidelijke en concrete motivering op basis waarvan in de bestreden beslissing wordt besloten als volgt:

“Omwille van het feit dat uw verklaarde pogingen om uw dochter Favour terug te vinden, in België of via contacten met mensen in Nigeria, allesbehalve serieus en oprecht te noemen zijn, omwille van het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over het jaar waarin uw dochter Favour geboren werd, omwille van het feit dat u geen geboorteakte kan voorleggen en daarover verklaart dat Charity dit niet kon doen omdat ze in Delta state woont hoewel Charity zelf in haar affidavit verklaart dat ze in Abudu woont, omwille van het feit dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over waar Favour zich bevond toen u haar zou verloren hebben ,omwille van het feit dat u absoluut niets kan zeggen over hoe, waar en wanneer u Favour zou kwijtgespeeld zijn en omwille van het feit dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat u of uw gezin ooit in Nassarawa of Gwoza woonde waar u haar zou kwijtgespeeld zijn, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u op zoek zou zijn naar een kind dat Favour zou heten en kon u het zelfs niet aannemelijk maken dat u ooit een dochter gehad zou hebben die Favour heette.

Het is in dat opzicht ook opmerkelijk te noemen dat, zoals hierboven al aangehaald, (I.T.O.) als commentaar op een foto die u op 16 oktober 2016 op uw facebook profiel plaatste, u zegt dat het lang geleden is en daarna enkel vraagt hoe het met Prosper gaat, waarop u zegt dat het goed gaat met jullie. Het hoeft niet te verbazen dat iemand die in Nigeria woont (volgens zijn facebookprofiel) en u al lang niet meer gezien heeft, niet naar uw kinderen Emanuel en Emanuwela vraagt aangezien deze in Marokko geboren werden. Het is wel opmerkelijk dat hij niet naar uw dochter Favour vraagt en het is eveneens opmerkelijk te noemen dat u dan gewoon antwoordt en zegt dat alles goed gaat met jullie zonder dat u het verlies van uw dochter Favour vermeldt.”

Ook de veelheid aan motieven die dienaangaande in de bestreden beslissing is opgenomen vindt steun in het administratief dossier en is pertinent en terecht. Gezien verzoekster deze motieven niet aanvecht blijven zij onverminderd overeind. Andermaal werpt het voorgaande een zware smet op zowel de algehele geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen als de geloofwaardigheid van haar concrete asielmotieven en vrees.

Verzoekster houdt in het onderhavige verzoekschrift vol te vrezen dat haar dochter Emanuwela bij een terugkeer naar Nigeria zou dreigen te worden besneden. Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat de oprechtheid en de geloofwaardigheid van deze vrees reeds ernstig worden ondergraven door de hoger gedane vaststellingen inzake verzoeksters houding na aankomst in Europa en door haar manifest leugenachtige verklaringen over haar woonplaats(en) voor haar vertrek uit haar land van herkomst, de problemen van haar man, haar Facebookprofiel, haar contacten met haar thuisland en haar dochter Flavours.

Verder wordt omtrent de voorgehouden vrees voor een besnijdenis van haar dochter in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U verklaarde tijdens uw eerste gehoor dat u niet in Abudu bleef wonen met uw man want toen u 21 jaar was, beviel u van Favour en zei u verder “dat was wanneer het probleem begon, we verlieten ons dorp en gingen naar Gwoza. Mijn man werkte daar als chauffeur” (zie gehoorverslag CGVS1 p.4). Gevraagd wat u bedoelde toen u zei dat u daar vertrok toen het probleem begon, zei u dat u het al in het eerste interview (DVZ) wilde uitleggen maar dat u de kans niet kreeg toen en dat uw schoonmoeder uw dochter Favour wilde besnijden en dat u en uw man daarom wegliepen. U werd toen geconfronteerd met het gegeven dat u dit inderdaad niet aanhaalde tijdens uw interview bij DVZ en er werd u gevraagd hoe dit komt. Uw uitleg hiervoor was dat de persoon bij DVZ u daar niet naar gevraagd heeft (zie gehoorverslag CGVS1 p.5). Dat u bij DVZ niet zou verteld hebben dat u uit uw geboortedorp Abudu zou weggegaan zijn omdat uw schoonmoeder uw dochter wilde laten besnijden en dit terwijl u nog

een andere dochter hebt die met u in België verblijft, omdat men daar niet expliciet naar vroeg bij DVZ, is allesbehalve een overtuigende uitleg.

Tijdens uw tweede gehoor op het CGVS verklaarde u dat u en uw man in Nassarawa gingen wonen omdat de huur daar goedkoop was en omdat uw echtgenoot daar verbleef (zie gehoorverslag CGVS2 p.5). Toen er u dan later tijdens uw tweede gehoor op het CGVS gevraagd werd of er nog een andere reden was voor uw verhuis, buiten het werk van uw man, zei u dat hij daar een goedkopere woning had en hij het dialect sprak daar (zie gehoorverslag CGVS2 p.15). Er werd u dan gezegd dat u de vorige keer, tijdens uw eerste gehoor op het CGVS, verklaard had dat men uw dochter wilde besnijden en er werd u gevraagd of de Protection Officer dit verkeerd verstaan had. U zei daarop dat de familie van uw man alle meisjes wil laten besnijden en dat u toen met haar weggevlucht bent naar Nassarawa.

Er moet dus vastgesteld worden dat u bij DVZ niet vermeldde dat uw schoonmoeder uw dochter Favour zou willen laten besnijden hebben, u dit dan wel vermeldt op uw eerste gehoor bij het CGVS (nota bene het gehoor zonder tolk) maar u er dan aan herinnerd moet worden tijdens uw tweede gehoor op het CGVS (met tolk) dat u dit tijdens uw eerste gehoor op het CGVS aanhaalde.

Toen er u in het begin van het uw tweede gehoor op het CGVS gevraagd werd wat u vreest indien u zou teruggaan naar Nigeria, zei u dat u niet terug kan omdat de moordenaars van uw man daar nog zijn en u daarom niet terug kan omdat deze u zouden zoeken. Er werd u dan gevraagd of er nog andere dingen zijn waar u bang voor bent moest u teruggaan naar Nigeria, waarop u zei dat u alles kwijt bent, dat uw vader overleden is en dat u niet weet waar uw moeder is omdat u niet weet hoe u ze kan bereiken (zie gehoorverslag CGVS2 p.3). Er moet dus vastgesteld worden dat u, wanneer er u tot tweemaal toe gevraagd wordt wat u vreest in geval van terugkeer naar Nigeria, niet aanhaalt dat men uw dochter Favour wilde laten besnijden in Nigeria, noch oppert u een vrees voor besnijdenis van uw dochter Emanuwela die met u in België verblijft.

Pas nadat u, tijdens uw tweede gehoor op het CGVS, eraan herinnerd wordt dat u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS verklaard had dat men uw dochter Favour wilde laten besnijden, zegt u dan ook dat u zelf 3 keer besneden werd waarbij u de twee laatste keren bijna overleed (u legde ter ondersteuning van uw asielaanspraak ook een doktersattest neer waarin vastgesteld wordt dat u vrouwelijke verminking van het Type 1 ondergaan hebt) en dat **dit ook een reden is waarom u niet terug kan naar Nigeria want men zou daar ook uw dochter Emanuwela willen laten besnijden** (zie gehoorverslag CGVS2 p.15)."

Verzoekster slaagt er niet in de voormelde motieven te ontcrachten. Haar verwijzing naar Europese rechtspraak is, nog daargelaten dat deze rechtspraak geen betrekking heeft op een gelijkaardige vrees of situatie, in deze geheel niet dienstig nu zij bij het CGVS, geconfronteerd met de omissie in haar gezegden bij de DVZ, slechts aangaf dat zij de vrees voor een besnijdenis van haar dochter bij de DVZ onvermeld liet omdat hiernaar niet expliciet gevraagd werd (en dus niet uit schaamte of omdat zij het moeilijk had om het hierover te hebben). Het was geenszins onredelijk om te verwachten dat verzoekster deze vrees bij de DVZ spontaan zou hebben aangehaald indien deze berustte op de waarheid.

Hoe dan ook laat verzoekster de vaststelling onverlet dat zij tijdens haar tweede gehoor bij het CGVS blijkbaar zelf moest worden herinnerd aan de voormelde, vermeende vrees.

Verzoekster voert verder niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de volgende, in de bestreden beslissing opgenomen motieven:

*"Toen er u tijdens uw eerste gehoor op het CGVS gevraagd werd waarom uw man bijvoorbeeld niet in Benin City kon gaan werken, zei u dat hij daar niet kon gaan werken omdat zijn moeder jullie overal zocht om jullie dochter te laten besnijden (zie gehoorverslag CGVS1 p.6). Toen er u tijdens uw derde gehoor op het CGVS gevraagd werd wie er precies uw dochter Favour wilde laten besnijden, zei u dat uw schoonmoeder dat wilde. Gevraagd of het enkel uw schoonmoeder was, zei u dat iedereen ervoor is langs de kant van uw schoonfamilie en dat ze zeiden dat **elk meisje in de familie moet besneden worden**. U zei haar dat de ziekenhuizen dat niet meer doen maar ze wilden niet luisteren. Gevraagd wat uw man daarvan vond, zei u dat uw man ook tegen besnijdenis was (zie gehoorverslag CGVS3 p.6). U verklaarde ook dat uw moeder u de raad gaf om uw dochters nooit te laten besnijden omdat het niet goed is (zie gehoorverslag CGVS3 p.5).*

U verklaarde ook dat u en uw man geen contact meer hadden met uw schoonmoeder toen jullie in Nassarawa state woonden maar dat uw schoonouders wel wisten dat jullie daar woonden (zie gehoorverslag CGVS3 p.4).

*Toen er u gevraagd werd of uw schoonmoeder nog geprobeerd heeft om uw dochter te laten besnijden nadat u uit Abudu vertrok, zei u dat ze zich verder niets aantrokken van u en dat ze **niets met u wilde te maken hebben zolang uw dochter niet besneden was** (zie gehoorverslag CGVS p.6). U verklaarde ook dat u aan uw schoonmoeder zei dat u uw dochter Favour niet wilde laten besnijden en gevraagd hoe ze reageerde toen u dat haar zei, zei u dat ze erg kwaad was en zei dat Favour dan haar kleinkind*

niet meer was en geen deel meer uitmaakte van haar familie. U legde verder uit dat uw schoonmoeder, uw dochter Favour “ op een bepaalde manier eigenlijk verstoten heeft” (zie gehoorverslag CGVS3 p.6). Gevraagd of uw schoonmoeder soms naar het dorp Eggon kwam waar u en uw man gewoond zouden hebben, zei u dat ze er niet geweest is omdat u Favour niet liet besnijden maar dat haar zoon (uw man) wel op bezoek ging bij haar (zie gehoorverslag CGVS3 p.5).

Tijdens uw derde gehoor op het CGVS verklaarde u dat Charity de zus van uw man is en twee dochters heeft die Love en Faith heten (zie gehoorverslag CGVS3 p.6) en dat ze in Nassarawa woonde (zie gehoorverslag CGVS3 p.4) in hetzelfde dorp als u (zie gehoorverslag CGVS3 p.5).

Er werd u gevraagd wat Charity van besnijdenis vindt en u zei dat ze er tegen is omdat ze zelf twee dochters heeft en dat ze haar dochters niet liet besnijden. Gevraagd of Charity, over wie u verklaarde dat ze de zus van uw man zou zijn (wat Charity zelf ook verklaarde in het affidavit dat u neerlegde), dan ruzie had met haar moeder (uw schoonmoeder) zei u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS3 p.6).

Gevraagd of het traditie is bij de Edo (de etnie waarover u verklaarde dat het uw etnie was, zie gehoorverslag CGVS2 p.4) om meisjes te besnijden, zegt u dat het van de familie afhangt (zie gehoorverslag CGVS3 p.6).

Er moet dus vastgesteld worden dat u zelf verklaarde dat het enkel uw schoonfamilie was die uw dochter wilde laten besnijden en dat u, uw man en uw moeder hier tegen waren. U verklaarde verder dat uw schoonmoeder, eenmaal u haar zei dat u uw dochter niet wilde laten besnijden, niets meer met u te maken wilde hebben en u en uw dochter uit de familie uitsloot. Uw schoonmoeder wist waar u en uw man woonden, uw man ging zelfs nog op bezoek bij haar, maar liet u en uw dochter daar gewoon met rust omdat ze geen contact meer met u wilde. Hoewel u verklaarde dat uw schoonfamilie zou gezegd hebben dat elk meisje uit de familie besneden moet worden, verklaarde u ook dat de twee dochters van de zus van uw man ook niet besneden zijn. Gevraagd of de zus van uw man dan ook een conflict had met haar moeder, zegt u het niet te weten.

Omwille van de hierboven aangehaalde argumenten kon u het dan ook niet aannemelijk maken dat u, in een geval van terugkeer naar Nigeria, zou moeten vrezen dat uw dochter Emanuwela besneden zou worden.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoekster deze niet dienstig weerlegt, blijven zij onverminderd gelden.

De algemene informatie die verzoekster aanhaalt en neerlegt kan niet volstaan om aan te tonen dat haar dochter bij een terugkeer naar haar land van herkomst weldegelijk zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Verweerder repliceert omtrent deze informatie met recht:

“Waar verzoekster verwijst naar COI waaruit blijkt dat er een algemene prevalentiegraad van 45 % in de southeast en southwest geopolitieke zones is waardoor er een gegronde vrees voor vervolging bestaat voor VGV in Edo State in Nigeria en deze gangbare praktijk maakt “dat het risico groter is dan enkel een mogelijkheid”, antwoordt verweerder dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat verzoekster er niet in geslaagd is de individualisering van haar vrees aan te tonen, hetgeen nochtans een essentieel element is bij het beoordelen van haar asielaanvraag. Verweerder beaamt dat de prevalentiegraad inzake VGV hoger is in het zuiden van Nigeria. Zo blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan volledigheidshalve een kopie aan onderhavige verweernota wordt gevoegd, zie bijlage COI Focus NIGERIA: Les mutilations génitales féminines (MGF) van 12 oktober 2015), dat er in Edo State, de state waar verzoekster beweerde vandaan te komen, een algemene prevalentiegraad is van 41,6 % in de leeftijdscategorie van 15 tot 49 jaar, terwijl de algemene prevalentiegraad voor heel Nigeria in dezelfde leeftijdscategorie slechts 24,8 % is. De loutere verwijzing naar de algemene prevalentiegraad inzake VGV in Edo State is echter niet afdoende om een vrees voor VGV in hoofde van haar dochter aan te tonen, te meer daar deze prevalentiegraad van 41,6 % ook inhoudt dat meer dan de helft van de vrouwen in Edo State in de leeftijdscategorie van 15 tot 49 jaar niet besneden is. Verzoekster gaf trouwens zelf aan dat het bij de Edo etnie afhangt van de familie of er al dan niet wordt overgegaan tot de traditie van VGV, én zij stelde dat zij én haar moeder (en trouwens ook haar echtgenoot) tegen de praktijk zijn. Ook de verwijzing naar haar eigen besnijdenis is niet afdoende om een vrees voor VGV in hoofde van haar dochter aan te tonen. Verweerder herhaalt terzake dat verzoekster zelf verklaarde dat zij en haar moeder (en trouwens ook haar echtgenoot) tegen VGV zijn én dat verzoekster er niet in geslaagd is de vrees voor VGV in hoofde van haar dochter aannemelijk te maken.”

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters bewering dat haar dochter bij een terugkeer naar haar land van herkomst zou dreigen te worden besneden.

De documenten opgenomen in het administratief dossier (map 'documenten'), kunnen gelet op de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekster overigens nergens worden weerlegd of betwist, tot slot geenszins afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster en haar kinderen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.5. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoekster niet aan dat zijzelf en haar kinderen in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder blijkt uit de pertinente en terechte motieven ten grondslag van de bestreden beslissing, die in deze steun vinden in de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie'), genoegzaam dat de situatie in verzoeksters land en (initiële) regio van herkomst niet van zulke aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster vecht de motieven die dienaangaande in de bestreden beslissing zijn opgenomen niet aan en voert hieromtrent geen argumentatie. Uit de informatie die verzoekster neerlegt kan verder niet worden afgeleid dat de situatie in voormeld land en voormelde regio van zulke aard zou zijn dat zij beantwoordt aan de criteria opgenomen in artikel 48/4, § 2, c).

Hoe dan ook dient in dit kader te worden opgemerkt dat voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land of de regio van herkomst niet kan volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoekster maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen aangaande haar beweerd woonplaats(en) gedurende de laatste jaren voor haar vertrek uit haar land van herkomst zelf het bewijs van dergelijk verband met haar persoon en de persoon van haar kinderen onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend. Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoekster voor haar komst naar België of over de vraag of verzoekster (recent) afkomstig is uit een regio waar geen risico in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in de regio waar zij werkelijk verbleef de jaren voorafgaand aan haar vertrek uit Nigeria geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zijzelf en haar kinderen bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde en in hoofde van haar kinderen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.6. Gelet op het voorgaande, ziet de Raad geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig november tweeduizend zeventien door:

Mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF